UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

15
ЛЮТОГО
Число
№ 7
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
FEBRUARY 15, 1973

НДП домагається націоналізації нафтової промисловости

В Калгарі відбулася минулого тижня конвенція албертської провінції партії НДП. В конвенції взяло участь понад 400 делегатів з цілої Алберти. Головною темою нарад було відношення партії НДП до робітничих юній. Деякі делегати висували заміт, що робітничі юнії мають за великий вплив на партію НДП й навіть пропонували схвалити резолюцію, щоб установити для робітничих та інших юній окремий пра вильник, який нормував би їхнє відношення до партії. Після довгої дискусії та заяви провідника партії, одинокого провінційного посла в Алберті, Г. Нотлея, що робітничі юнії „не можуть мати впливу на політику партії НДП, не хочуть мати впливу й його не мають", проєкт резолюції відтягнено з програми нарад.

Провідник юнії олییних, хемічних та атомових працівників Н. Раймер сказав, що НДП об'єднує 350,000 членів різних робітничих юній, які піддержують НДП, одначе не вмішуються до її політики.

В часі конвенції провідник партії Г. Нотлей закликав албертських членів партії суспільного кредиту, щоб злучилися з партією НДП, бо лиш НДП зможе успішно змагатися з теперішною урядовою партією Алберти — прогресивних консерватів.

На конвенції приявні делегати склали чеки по 74.00 дол., платні в 1974 р., на кампанію в чергових провінційних виборах, що повинні відбутися в 1974 р. Якщоб вибори були скоріше, то на ті чеки можна буде позичити гроші в банку. В цілому провід партії сподівається зібрати на виборчу кампанію 250,000 дол.

На конвенції був приявний теж провідник канадської партії НДП Д. Луїс, який мав публічне віче, що на ньому було приявних понад 700 осіб. Луїс сказав, що канадський уряд повинен знаціоналізувати всю нафтову та газову промисловість у Канаді, щоб не давати нагоди чужоземним корпораціям заробляти гроші на канадських природних багатствах.

Королева буде в Калгари

Англійська королева Єлисавета та князь Филип прибудуть до Канади 25 червня, щоб взяти участь у святочному відзначуванні сторіччя провінції Острова Принса Едварда.

У зв'язку із відзначуванням сторіччя канадської поліції Ар-Сі-Ем-Пі прем'єр Алберти П. Логід запросив королеву до Алберти, щоб вона взяла участь у святкуваннях сторіччя поліції. Зокрема Алберта мала в плянї відбути ці торжества в місцевости Мек'Лавд, де була перша станиця Ар-Сі-Ем-Пі. Королева відповіла, що вона прибуде до Калгари 5 липня, тобто в день відкриття калгарської вистави „Стемпід" й буде на її відкритті та на музичній параді Ар-Сі-Ем-Пі в часі „Стемпіду", але відтак мусить залишити Калгари й виїздити з Канади, бо має інші зобов'язання. Зате королева приобіцяла прибути колись згодом із довчими відвідинами до Західної Канади.

Королева прибуде до Канади відтак 2-го серпня на відкриття конференції народів Коммонвелту, яка зачнеться в Оттаві 2-го серпня.

Провінція платить допомогу фармерам

Албертський провінційний уряд виплатив 816,513 дол. 2,697 албертськ и м фармерам, що потерпли шкоду минулої осени наслідком лихої погоди, бо не могли зібрати збіжжя, ріпаку та інших рослин. 80% фармерів є в околиці Піс Рівер, а решта 20% з околиць Поноки, Ред Дір, Лякомб та сусідних місцевостей. Всі прохання треба слати до федерального уряду, який платить половину тої допомоги, що її платить провінційний уряд.

Нові кардинали

В четвер, 5 березня відбудеться в соборі св. Петра в Римі вручення кардинальських капелюхів 30-ом новоіменованим кардиналам. Між новими кардиналами є теж польський кардинал архиепископ Болеслав Комінек. Він буде третим польським кардиналом. Хоч Папа Павло іменував тепер поважне число кардиналів споза Італії, то число італійських кардиналів тепер, після останньої номінації, є таки велике, бо їх є 41. Франція має тепер 13 кардиналів, США 12.

29 дотеперішних кардиналів не можуть брати участи ні в виборах Папи, ні в засіданнях колегії кардиналів, бо вони переступили 80-ий рік життя. До них належить теж український кардинал Верховний Архиепископ Йосиф (Сліпий).

Засудили проф. Плюща

В минулому числі „УВ" ми подали вістку про суд над українським ученим проф. Л. Плющем. Міжнародні агенції тепер повідомили, що київський суд засудив проф. Плюща на безтермінове ув'язнення в шпиталі для умово-хворих, визнаючи його божевільним. Як ми згадували, проф. Плющ був засновником ініціятивної групи, яка бореться за людські права у СССР.

Знижка вартости американського доляра

КАНАДСЬКИЙ ДОЛЯР ПІДЕ ЙОГО СЛІДАМИ

Великі видатки США на війну в В'єтнамі підрвали поважно господарське положення США. Американські паперові доляри не мали належного покриття в золоті. Закордонні банки та грошові спекулянти почали мусили в грудні 1971 р. американський уряд знизити вартість американського доляра на 8.5% в порівнанні до вартости золота. Одночасно уряд США заявив, що він не бере на себе зобов'язання покривати золотом американські паперові гроші, що є в обігу в світі.

Минулого тижня світові банки та фінансові інституції перевели знову натиск на американський уряд, щоб знизив вартість доляра, продаючи в цілому світі американські паперові доляри державним банкам. Найбільше долярів продано німецьким банкам, які погодилися закупити всі пропоновані до продажу американські доляри. Банки деяких держав не купували американських долярів загалом, бо боялися, що, після обнижки долярa понесуть поважну страту. В ще інших державах всі грошові біржі були зачинені аж до вияснення грошового положення в США. В понеділок, 12 лютого американський президент Р. Ніксон проголосив, що США знижують вартість доляра на 10%, підвищуючи офіційну ціну за ун цію золота із 38.00 дол. до 42.22 дол. Знижка вартости американського доляра відбилася голосним відгомон в цілому господарському світі. Західна Німеччина заповіла, що вона вдержує свою марку на дотеперішній вартости, підвищуючи її вартість у відношенні до американського доляра. Коли досі за один американський доляр платили 3.15 німецьких марок, то тепер, після знижки вартости доляра, за одного американського доляра платять лише 2.95 марок. Після проголошення знижки доляра, всі грошові спекулянти, що в минулому тижні продали німецьким банкам 6 мілярдів долярів, кинулися купувати продані доляри, одначе вже по зниженій ціні. На цій спекуляції торгівці долярами заробили рівно 6 мільйонів долярів.

Знижку вартости американського доляра прийняли фінансісти цілого світу прихильно й ціни різних американських акцій пішли вгору.

Нова вартість доляра дозволить США конкурувати цінами при продажеві американських товарів до різних держав світу, бо вона тепер подешевіють на 10%. Одночасно буде припинений імпорт великої кількости товарів з-закордону, бо ці товарі будуть тепер на 10% дорожчі.

Зі зниженою вартости доляра, президент Ніксон заповів загострення приписів для імпорту закордонних товарів до США, що буде переведене за допомогою високих митних оплат та окремих податків від імпортованих товарів. У той спосіб США хочуть приневолити американців купувати більше американських товарів, які будуть дешевші за імпортовані з-закордону. Досі США спроваджували більше товарів з-закордону, як продавали за кордон. Обнижка вартости доляра та нові приписи відносно імпорту товарів повинні дозволити США зрівноважити продаж американських товарів за кордон із закупном чужих товарів.

Покищо годі сказати, як це відіб'ється на канадському господарському житті. Канадський доляр не має устійненої вартости в відношенні до ціни золота, але його вартість устійнюють світові біржі.

Канадський міністер фінансів Дж. Турнер заповів, що канадський доляр буде достосовувати свою вартість до американського доляра, щоб Канада могла продавати свої товари до інших країн по тій самій ціні, що й США. Невідомо теж, як відіб'ються на канадському експортові до США нові американські експортові приписи. Чи високі митні оплати будуть стосовані теж і до канадських товарів, продаваних до США, чи ні. Деякі канадські фінансісти заповідають, що уряд США ледви, чи захоче давати якінебудь полегші канадським купцям та промисловцям, що продають товари до США й тому канадський уряд повинен давати допомоги тим підприємствам, що експортують товари до США.

Знижка вартости американського доляра відбилася немило на американських туристах, що подорожують в світі, бо вони мусять платити за всі послуги та товарі тепер 10% більше, як досі. Така сама доля зустріне мабуть й канадських туристів, якщо канадський уряд достосує вартість канадського доляра до американського.

Три катедри українознавства у США

Українці Америки зібрали на три катедри українознавчих студій в Гарвардському університеті один мільйон вісім сот тисяч долярів. Збірку почали п'ять років тому, а закінчили в січні цього року.

До 1976 року вони плянують зібрати ще два мільйони дол. на Науково-Дослідчий Інститут Українознавства.

Між жертводавцями є також деякі канадські українці.

Ізраїль має власні воєнні судна

В 1969 р. Ізраїль закупив був у Франції шість невеликих воєнних патрульних суден. Коли французи відтак відмовлялися передати ці судна Ізраїлеві, ізраїльський уряд післав до Франції перебраних у цивільний одяг моряків, які ці судна, зрештою вже передше заплачені, викрали й перевезли до Ізраїля. Тепер ізраїльське командування проголосило, що воно вже закінчує будову власних воєнних патрульних суден, які будуть значно більші та зможуть скоріше плисти по морю, як французькі. Ізраїльські судна зможуть розвивати скорість 40 морських миль.

США та СССР досліджують бігун

40 науковців та 210 осіб допоміжного та технічного персоналу виїхало з США на море Берінга для переведення дослідів над підбігуновими льодами. В американській експедиції бере участь один криголам та спеціяльний літак. На підбігуновому острові Статен прилучиться до американської наукової експедиції така сама совєтська, яка теж буде переводити ті самі досліди, що американці. Наукова співпраця є першим вислідом умови, що її підписав в Москві американський президент Р. Ніксон з совєтським урядом.

Досліди підбігунових льодів мають велике значення для передсказування погоди, бо з тих околиць приходить найчастіше зміна погоди та температури.

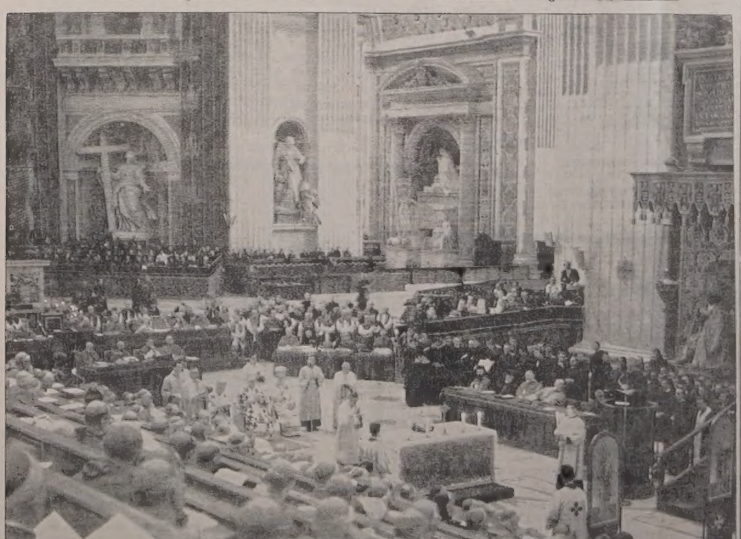

В НЕДЛЮ, 10 ЛЮТОГО МИНУЛО 10 РОКІВ З ТОГО ЧАСУ, ЯК ВЕРХОВНИЙ АРХИЕПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ (СЛІПИЙ) прибув із довголітнього совєтського заслання в СССР до Риму й був прийнятий на спеціяльній авдієнції тодішним Папою Іваном XXIII. Верховний Архиепископ брав живу участь в сесіях Ватиканського Собору II, забираючи голос в справах Української Католицької Церкви. В часі Ватиканського Собору II приявні українські Владики з Верховним Архиепископом Йосифом відслужили в Соборі св. Петра в Римі врочисту Архиєрейську Літургію, на якій було приявних багато церковних достойників. На світлині українська Служба Божа в Соборі св. Петра в Римі.

Коротки вістки

* **Протягом першого тижня**, після проголошення перемир'я у В'єтнамі, порушено 1,500 разів перемир'я і вбито 3,877 вояків з обох сторін.

* **На виборчу кампанію** для президента Р. Ніксона зібрано 50 мільйонів долярів, а видано лише 36.5 мільйонів долярів. Демократична партія в США задовжилася в недавних президентських виборах на 4.3 мільйона долярів.

* **Президент Р. Ніксон** проголосив, що для тих американців, які не хотіли служити в американській армії й їти воювати до В'єтнаму, а їх є в усіх країнах світу 38,000, не буде, покищо, ніякої амнестії.

* **Американці зривають** теперміни, які заклали перед північно-в'єтнамськими портами, щоб не допустити туди чуден зі зброєю та харчами. На це треба буде кілька місяців часу, а кожний день затримання мін коштуватиме США 1.3 мільйона дол.

* **На Кипрі перевибрано** президентом дотеперішнього президента архиепископа Макарія. Його суперник, керівник грецької підпільної організації генерал Грівас чаніть не пробував кандидувати.

* **В часі війни у В'єтнамі** згинуло 55 американських кореспондентів, а багато було поранених. Кореспонденти хотіли подавати точні звіти з поля боїв й тому впали жертвою свого звання.

* **В день відзначування** 23-річчя існування республіки Індії індійські вояки показали в часі паради нову зброю індійського виробництва. Досі Індія користувалася ракетами та іншою зброєю, виробленою в СССР.

* **В Туреччині мають** незабаром відбутися виборн на президента. Досі ніодна політична партія не висунула свого кандидата, бо в Туреччині тепер дуже важкі господарські та політичні відносини.

* **В США продано** 3100 акрів фарму недавно померлого кол. президента США Л. Джансона. Дружина залишила собі лише будинки та 340 акрів землі.

* **В джунглях** бразілійських нетрів над рікою Амазонкою дикі індіяне вбили трьох членів наукової експедиції. Четвертий втік й його врятували приязні індіяне.

* **Британський прем'єр** Е. Гіт відвідає президента США Р. Ніксона. Темою розмов була справа приступлення Англії до европейського господарського союзу „Спільний ринок", справа замирення на Близькому Сході та інші справи, що цікавлять обі держави.

* **Совєтський український** композитор Гр. Майборода написав оперу „Ярослав Мудрий", на основі драми І. Кочерги, в якій є багато виступів проти релігії та священиків, як теж фальшувань історії княжих часів.

* **В Бразилії вилетів** з рейок посліший поїзд. Наслідком катастрофи згинуло 17 осіб, а понад 100 є поранених. Поліція веде слідство, чи то не був саботаж.

* **Ненажерливі щурі** заможилися в північно-західній Австралії, де панує велика посуха. Вони нападають на стада худоби, з'їдають засіви та нищать доми.

НЕДІЛЯ
ПРО БЛУДНОГО СИНА
22 лютого

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 135

Брати, все мені дозволено, та не все корисне. Все мені дозволено, та я не піддамся під нічию власть.

Страва — для шлунку, а шлунок — для страв. Та Бог одно і друге знищить. Але тіло не для розпусти, а для Господа, і Господь не для тіла.

А Бог і Господа підняв, і нас підійме своєю силою. Чи не знаєте, що ваші тіла — члени Христові? Взявши, отже, члени Христові, зроблю їх членами блудниці? Ніколи! Чи не знаєте, що хто пристає з блудницею, є одним тілом? Бо будуть, каже, двоє одним тілом. Хто ж лучиться з Господом, є одним духом.

Утікайте від розпусти. Всякий гріх, котрого допускається чоловік, є поза тілом, а хто творить розпусту, грішить проти свого тіла.

Чи не знаєте, що ваше тіло є у вас храмом Духа Святого, котрого маєте від Бога, і що ви не свої? Бо ви куплені високою ціною. Прославляйте і носіть Бога в вашім тілі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 79

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік мав двох синів. І молодший з них сказав батькові. Тату, дай мені частину майна, що припадає мені. І розділив їм прожиток. І по небагатьох днях зібравши все, молодший син відійшов у далекий край і там розтратив своє майно, живучи марнотратно.

Коли ж він прожив усе, настав у тім краю великий голод, і він став бідувати. І пішов, пристав до одного хазяїна тої землі, а той вислав його на свої поля пасти свині. І був радий поживитись, стручками, що їли свині, та ніхто не давав йому.

Опам'ятавшись же, сказав: Скільки наймитів у мого батька надто мають хліба, а я отут гину з голоду. Устану і піду до мого батька і скажу йому: Тату, прогрішився я перед небом і перед тобою; і вже недостойний зватись твоїм сином, прийми ж мене як одного з твоїх наймитів.

І вставши, пішов до свого батька. І ще він здалека був, побачив його батько його, і жаль стало йому, і, побігши, кинувся йому на шию і поцілував його. Сказав же йому син: Тату, прогрішився я перед небом і перед тобою і вже недостоїн зватись сином твоїм.

А батько сказав до слуг своїх: Хутко принесіть найпершу одежу і зодягніть його, і дайте перстень йому на руку й обуву на ноги. І приведіть годоване теля та заколотіть; і, ївши, веселімся, бо цей мій син був мертвий, — і ожив, пропав був, — і знайшовся. І почали веселитись.

А старший його син був на полі. І вертаючись, наблизився до дому, почув співи і танці. І покликавши одного зі слуг, запитав: що це таке? Той же сказав йому: твій брат прийшов, і заколов батько годоване теля, бо здоровим його прийняв.

Розсердився той і не хотів увійти. Тоді батько його вийшовши, став просити його. Він же, відповідаючи, сказав батькові: Ось я стільки літ служу тобі, і ніколи не переступив твого приказу, ти ж ніколи не дав мені й козеняти, щоб повеселитись з моїми друзями; коли ж син твій оцей, що з блудницями проїв твоє добро, прийшов, то ти заколов йому теля годоване.

Він же сказав йому: Сину, ти завжди зо мною, і все моє — то твоє. Годилось же повеселитись і порадуватись, що твій брат оцей був мертвий — і ожив; пропав був — і знайшовся.

Помер о. П. Каменецький

В Торонто помер о. П. Каменецький.

В середу, 31 січня ц.р. після довгої недуги упокоївся в Бозі бл. п. митрофорний протоієрей о. Петро Каменецький, парох церкви Покрова Божої Матері в Торонті.

Покійний о. Петро то вельмишановний і заслужений священик піонер, місіонер-душпастир, український патріот, почесний крилошанин, папський домашній прелат, довголітний капелян Сестер Служебниць.

Покійний народився 26 червня 1891 р. у Вікні пов. Скалат Україна. В Канаді душпастирював від 1914 року.

Покійного похоронили в суботу, 3 лютого з церкви Святої Покрови в Торонті.

Вічна йому пам'ять.

Померла мати М. Евзевія ЧСВВ

Далеко від рідної землі, але серед свого народу, для якого працювала усе життя, в четвер, 11 січня ц.р. в місті Конойнас в Бразилії померла на 74-му році життя мати М. Евзевія ЧСВВ.

Покійна походила родом із Самбірщини, Україна. Вступила до манастиря в 1917 р. Постійні обіти склала в 1926 р.

Учителювала в парафіяльних школах у Філядельфії, Трентоні, Клівленді, Чікаґо, Ню Йорку й Брукліні.

Була настоятелькою провінції Чина Сестер Василіянок у США, а також ґенеральною настоятелькою в Римі.

В 1972 р. покійна дістала доручення виїхати до Бразилії й зорганізувати там нову Провінцію Сестер Василіянок. Поїхала туди 12 грудня м.р. і ненадійно померла в січні ц.р. наслідок серцевого удару.

Її тіло перенесено до Філядельфії й похоронено на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейс.

Вічна їй пам'ять

„ТВОЄ ІМ'Я? — ХРИСТИЯНИН"

Подають газети, що невдовзі відбудеться з'їзд усіх військових „політруків" російської армії. З'їзд відбудеться в Москві. Це перший того рода з'їзд; таких ще не бувало.

Що спричинило потребу такого з'їзду? Ми не знаємо, але „Запитник", що поширюється в армії СССР піддає нам думку, чому?

Той запитник, то релігійна пропаганда. Він виглядає ось так:

Ім'я? — християнин.

Ім'я батька? — Бог.

Останнє ім'я? Благословенний.

Місце народження. Свята Земля.

Місто? — Єрусалим.

Професія? — співробітник Бога.

Військова повинність? — вояк Христа Бога.

Хто видав пашпорт? — віра.

До якої соціяльної групи належите: багатої, середньої, бідної? — в усьому багатий Христом.

Родина? — всі християни.

Освіта? — ми знаємо все (маємо знання від св. Івана 2,20).

Пат Добсон, як його висвятять, буде першим римокат. священик з тубильчого австралійського племени. Він студіює у Мелборн у семінарії Сакред Гарт.

Пожертви на Фонд Української Помісної Церкви в 1972 р.

КАТЕДРА СВ. ЙОСАФАТА
о. Ю. Ковальський

105 дол.: Н. Вакаль;

100 дол.: інж. Л. Цимбалістий, П. Кузик, П. і О. Саварин. Ю. Хаба, Н. Олійник;

60 дол.: Н. Варгун;

50 дол.: Е. Апонюк, о. Ю. Ковальський;

40 дол.: М. Цимбаліста, д-р М. Снігурович;

30 дол.: д-р М. Варениця;

25 дол.: О. і К. Жарські, М. і О. Бойко, І. Бумбак, о. В. і О. Чопей, В. Бурак, П. Дацків, д-р Я. і Е. Онуферко, Р. Осташевський, Д. Шульган, інж. Я. Іванусів;

20 дол.: О. Брода, Н. Гевко, д-р В. Іванець, Н. Ковтон, В. Кривор, Р. Небожук, Б. Поливка, Ю. Роїк, С. Войтів, М. Шерман, Г. Братків, І. Наконечний, В. Маркевич, о. Ю. Малий;

10 дол.: П. Боцяк, І. Бойко, О. Грабар, Хр. Дмитрук, Я. Федорів, І. Федорко, І. Гутнян, Д. Ільків, д-р Б. Качор, М. Кордибан, Н. Куць, М. Кульчицький, І. Лагола, А. і М. Маік, П. Мурський, Б. Небожук, А. Обуховська, Р. Місанчук, А. Панасюк, І. Павликовська, В. Поренчук, Л. Проскурняк, І. Пшоняк, М. Соханівський, В. Стебельський, М. Сус, П. Свеньский, О. Вернер, С. Стефанюк, д-р Ц. Трилiх, О. Воробець, Я. Прокопчук, д-р Н. Суховерський, В. Палійчук, Е. Восвода. Ф. і М. Шутяк;

5 дол.: В. Багнюк, М. Басараб, Г. Байрак, А. Багриновська, Г. Борущак, І. Буцманюк, І. Цепин, П. Гарматюк, В. Дубан, А. Герзанич, Л. Гоший, А. Гавран, А. Гавриленко, М. Щур, М. Іваник, І. Качур, Н. Гавалешко, М. Ковальський, П. Кул, д-р Б. Кузик, В. Муж, С. Камінський, М. Матішак, П. Рошко, В. Марич, В. Мусійовський, Е. Оверко, В. Поливкан, П. Петрик, С. Пухкий, О. Пристаєцкий, М. Прокопчук, Я. Прийма, О. Прийма, Т. Салюк, Ю. Шарабун, О. Небожук, М. Шербанюк, М. Шевчук, В. Стельмах, Д. Свеньский, М. Свистун, М. Уніловський, М. Вихопець, С. Вихопець, Г. Йопик, В. Юрків, О. Кондратюк, П. Романюк, В. Паскоский, І. Коваль, А. Міґель, І. Москалик, О. Стельмах, Г. Куць, С. Боровський, І. Юсак, А. Петрик, С. Каган, Дж. Хміляр, І. Пристаєцкий, А. Стефура, Н. Дмитрук, П. Трильовський, А. Пилип, В. Жук, М. Трач, А. Хомляк;

4 дол.: В. Беґей, В. Федина;

3 дол.: О. Король, Е. Дрогомирецький, Д. Костюк, Г. Лаский, И. Мойсюк, І. Писик, В. Саганський;

2 дол.: А. Амброз, М. Журавінський, І. Боднар, А. Бунь, М. Душенко, Е. Дмитрук, С. Ґедз, Т. Костюк, О. Кокіль, С. Кольба, И. Камінський, І. Куляса, И. Кукурба, М. Левчик, Е. Костишин, С. Мацур, А. Кузір, К. Смолик, И. Подлубний, М. Селенґер, І. Елчин, С. Якимишин, М. Маік, А. Залеска, Л. Костишин;

1 дол.: М. Боднар, Б. Цимбалюк, Т. Демчук, Г. Сень, Г. Галіна, Г. Костюк, Л. Лазовський, В. Бойко, Н. Мадай, Ф. Людвик, Е. Місик, М. Мулик, М. Мулявка, І. Надворний, Д. Прокоп, К. Шеґінський, І. Скварук, Т. Стефаник, Т. Шарун, С. Вархола, Н. Лазовський, А. Лазовська, Н. Крижановський, В. Кулій, В. Лапицький, В. Петрик, О. Фірманюк, Г. Кревусік, О. Ясінчук, Л. Рошко, Т. Шимків, С. Сирник, Т. Тихнович, Н. Чайковский, І. Шебіцкий, В. Стефура, М. Романишин, Дж. Романюк, Н. Н., В. Гіль;

0.60 дол.: І. Гасинюк;

0.50 дол.: С. Шенкарик.

Разом зібрано 2,475.00 дол.

ДЕНЬ БУКК 17 червня

В минулому числі „УВ" в статті „Ширша Рада БУКК Едмонтону" подано неправильно дату „Дня БУКК". „День БУКК" відбудеться в неділю, 17 червня на Єпархіяльній оселі Вобман.

Подають з Риму, що Вернер Лямбертц, секретар Комуністичної партії Східньої Німеччини перевів „довші розмови" з ватиканським архиєпископом Касаролі.

То була „перша безпосередня зустріч між представником Ватикану і представником Східньої Німеччини.

Мадярського уродженця Ляшля Тота, який молотком побив славну статую Мікел-Анджеля „Пієту" засуджено на перебування у домі для психічно хворих. В часі, як його зловили на нищенні статуї, він заявив, що це робить тому, що одержав від Бога приказ це зробити.

Загальні збори Ради за Патріярхат УКЦеркви у Вінніпезі

Понад сорок представників українських організацій міста Вінніпеґу взяли участь в загальних зборах Ради Українських Організацій за Патріярхат УКЦеркви в дні 17 листопада та одноголосно одобрили діяльність звітуючої Ради. Загальний звіт за неповне дворіччя предложив голова д-р М. Марунчак, підкреслюючи, що українці католики живо інтересуються справами своєї Церкви та несуть її не тільки моральну допомогу, але також матеріяльну. Великий підйом в праці внесли ухвали двох останніх синодів нашої Ієрархії та створення Постійного Синоду УКЦеркви під проводом Блаженнішого Иосифа VII. В звітуючому часі переведено збірку на Синодальний фонд, яка принесла понад 7,000 долярів. Влаштовано два Свята Помісности та низку доповідей про нашу Церкву. Видано також популярну брошуру про патріярхат. Члени місцевої Ради брали активну участь в працях Крайової Ради в Вінніпезі. Видавано також Інформаційний Бюлетин. Підготовано видавничий Фонд на англомовну брошуру про нашу Церкву.

Звіт голови Ради доповняли М. Хар, касир, д-р Ю. Чубатий, Синодальний Фонд, а про внутрішне діловодство звітував Круцько, секретар. Від імені Контрольної комісії звіт зложив д-р О. Метелля.

Після живої дискусії та одобрення звітів вибрано нову раду в такому складі: д-р М. Марунчак — голова, д-р Б. Білаш і д-р О. Метелля — заступники, З. Круцько і В. Коритовський — секретарі, О. Левицький — касир, д-р Б. Мартинович — пресовий референт, Д. Ріпак — зв'язковий з організаціями, Софійка Качор — зв'язкова з молоддю, о. Р. Кисілевський — капелян, члени ради: В. Бучинська, І. Гуйда, ред. А. Добрянський, проф. О. Каліцінський, Ст. Демчишак, д-р Ю. Чубатий, Ф. Цибульська, А. Лученчин, О. Загорода. До контрольної комісії ввійшли: інж. С. Романів, голова, М. Хрупало і М. Міхневич, члени.

Багато часу присвячено листові кардинала Війо, який був надісланий до папських нунціїв в справі синодів УКЦеркви. Дискутанти виявили протест та жаль відносно змісту та форми листа. В загальному підкреслено, що Римська Курія й досі не збагнула потреб нашої Церкви й піддається під вплив зовнішних політичних чинників. Загальні збори уповноважили нововибрану управу заняти офіційне становище в цій справі. Цілість загальних зборів проходила в діловій атмосфері під кермою президії в особах д-ра О. Метеллі та З. Круцька.

ЦАРСТВО БОЖЕ

о. М. НИЧКА ЧСВВ

Частина друга

БАТЬКИ І ДІТИ СУПРОТИ РЕЛІГІЇ...

Дуже пекуча проблема наших часів то безконтрольна молодь. Вона дуже різниться від своїх батьків, — сказав один в часі телевізійної веселої передачі, — але в одному вона подібна до своїх батьків, а саме: спільне і в молоді і у батьків то брак зацікавлення релігійними справами.

Як батьки беруть малу участь у Службі Божій: беруть малу участь у парафіяльних товариствах, як батьки тверді, щоб купити релігійну книжку, чи дати пожертву на добру й корисну ціль — такими самими є їхні діти.

Теперішня молодь, з якої часто ми невдоволені, не впала з пекла. Вони діти наших часів і наших батьків. Беру до уваги загал, а не одиниці, бо такі губляться. Під впливом матеріялістичного наставлення батьків, що всі свої зусилля спрямували на те, щоб дати дітям краще життя, в молоді витворилася духова порожнеча. Матерія не може заповнити людського серця й його потреб. Цю порожнечу використали псевдопедагоги й впоїли в душу молоді й її наставлення розперізаність, безвідповідальність, бунт проти всіх і всього. Злий приклад деяких батьків, інколи навіть духовних осіб також не був без лихого впливу на молоді уми. Скільки то батьків забувають і осуджують у молоді те, що самі роблять. Хіба є якась різниця в тому, що теперішня молодь робить то більш явно, а деколи й безлично, що старші робили колись тайком? Скільки шкоди наносить по серед вірних християн деколи брак любови поміж духовенством?! Той брак любови завважують вірні й тим гіршаться. Фарисейство в поведінці викликує недовір'я. Непошанування авторитету зроджує у молоді явний бунт і тоді для них немає нічого святого! А бездушні деклямації про любов, про братерство, про любов батьківщини, чи не викликують гіркого усміху й відрази до такого патріотизму?!

Можна б ще багато подробиць навести й подати приклади на те, як многі християни покликані до того, щоб бути світлом, а ним не є: щоб бути сіллю, а нею вони не є! Вони є покликані, але не вибрані!

ПОВОРОТ НА ДОБРИЙ ШЛЯХ...

Чи є рятунок і в чому він? Рятунок завжди є. Божа поміч завжди запевнена. Треба реформи християнського життя. Але треба реформи не Церкви, не віри, не релігії, яку визнаємо, але нашого власного життя. Треба реформи не інших, але реформи самого себе!

Про таку реформу говорив 8 листопада Папа Павло VI. Він сказав: віднова то не є перекинення всього минулого й залишення всіх дотеперішних практик. Відновити не означає відкинути всю історичну побудову Церкви. Хоч ця структура то зовнішнє й людське, але й душа Церкви без того зовнішнього тіла не буде в силі бути діяльною!

Живий організм відновлюється власною життєвою силою із нутра. Зовнішньо відновити можна тільки мертву, бездушну річ: стіл, хату, лавку. Навіть деревина відновлюється власними соками, вона зеленіє й цвіте. Так і духова віднова людини проходить знутра. Проходить особисто, в собі й для себе. Я можу відновити себе, а ви, що читаєте, можете відновити себе і так у наслідку буду відновлений і я і ви!

Тому нашим завданням є практикою християнського життя бути світлом для нашого окруження й тоді ми будем не тільки запрошені, покликані до Божого Царства, але станемо його вибранцями!

Богослуження: лютий

о. П. Шиндюк
10905 - 102 Стр.
Ґренд Прері, Алберта
Тел.: 532-1169 або 532-9537
18. — Ріно 10 рано; Гай Прері 4 попол.
25. — Норт Стар 10 рано; Гайис Крік 4 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
18. — Ст. Павль год. 10 рано
25. — Боннивил год. 10 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
18. — Смокі Лейк 10.30
25. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Ґураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
18. — Черґіл год. 10.30
21. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
18. — Восток св. Михаїла
25. — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
18. — Голден год. 8.30 читана; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
18. — Річмонд Парк 11
25. — Атабаска 10; Бойл 12

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
18. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
25. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta.
Ph. 657-2345
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк 10.30
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
18. — Гей Лейкс 10.00
25. — Кемроз 9.00; Равид Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta.
Phone: 735-3952
18. — Редвотер 9; Вог 10.30
25. — Редвотер 10.30

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
18. — Менвіл 10.30
25. — Іннісфрі-місто 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
18. — Спедден
25. — Крейґенд

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
18. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
25. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа
18. — Пеллі год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано спів. Сл. Божа
25. — Арран-місто год. 9.00 Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано спів. Сл. Божа

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
18. — Гамболдт 9.00; Леніґен 11
25. — Бруно 9.00; Гамболдт 11.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
18. — Вакав 10.30
25. — Вакав 10.30

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

18 лютого, неділя Мит. і Фар. Агафії

25 лютого, неділя Блуд. Сина. Мелетія

Григоріянський календар

18 лютого, неділя Блуд. Сина. Лева папи

25 лютого, неділя М'ясопусна. Тарасія

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

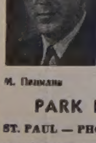

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО
НАС З ДОВІР'ЯМ
★

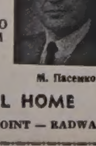

М. Пешмани — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

†

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ

з рідними, приятелями і знайомими, що на Йорданський Свят вечір, 18 січня 1973 р., на 95-ому році життя, відійшла у вічність наша найдорожча мама, бабуся і прабабуся,

бл. п. Павлина МУРИНКА, з роду ТИБУРСЬКА

в селі Воля, Трембовлянського р-ну, Україна.

Служба Божа з панахидою за спокій її душі відбудеться в 40-й день її похорону, в катедрі св. свщ. Йосафата, в суботу, 24-го лютого 1973 р., в год. 11.00 ранку.

Просимо про молитви за спокій її душі.

В глибокому смутку:

Антін Муринка — син Чип Лейк, Алберта,
Тома і Ольга — син і невістка в Україні,
Данило і Надя — син і невістка,
Павло Муринка — внук,
Люба Татух — внучка і її чоловік Роман,
Тамара і Юрій Татух — правнуки,
Едмонтон.

Замість квітів на могилу покійної, складають на її ім'я, на Дім Спілки Української Молоді в Едмонтоні:

Антін Муринка — $100.00
Д. і Н. Муринки — $100.00
Л. і Р. Татухи — $50.00

Нова адреса пароха

ЦЕРКВИ ПОКРОВА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

Парох церкви Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі о. В. Волошин перейшов жити до нової парафіяльної резиденції при 3635 - 116 аве., Едмонтон. Його телефон тепер є: 477-7261.

IX БЛАЖЕНСТВО
ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП
Кардинал ЙОСИФ VII
Голова Помісної Української Католицької Церкви
НА ВОЛІ
1963 9-го лютого 1973

Заходами Референта Патріяршого фонду при Парафії св. Володимира і Ольги в Чікаґо появилася пропам'ятна коверта для відмічення 10-ліття звільнення зі совєтської каторги Верховного Архиєпископа Помісної Української Католицької Церкви Кардинала Иосифа VII. Коверта друкована кольором крови, що її проляла українська вітка католицької церкви за свою вірність Христовій Церкві та Його Намісникові.

Тихі ходи Ватиканської східної політики

Василь МАРКУСЬ, Рим

Незамітно, але послідовно, Ватиканська дипломація просуває свою „Остполітік". За останній місяць можна було зареєструвати кілька фактів, які важливо мати на увазі також українській громаді.

В другій половині грудня проходила в Римі в найбільш засекреченій атмосфері друга рунда чехословацько-ватиканських переговорів. Пресовий відділ Ватикану повідомив лише про сам факт розмов, не подаючи ніяких їх вислідів; видно, що вони дуже поволі назрівають. Все таки йдеться про дуже конкретну річ — узгіднення кандидатів на єпископів в одинадцятьох єпархіях, які мають лише тимчасових адміністраторів. Чи то стосується й Пряшівської греко-католицької єпархії, важко сказати, хоч вона також належить до тих 12-ох (з-поміж усіх 13) в Чехословаччині католицьких єпархій, що не мають єпископа-ординарія.

З усього відомого виходить, що Прага в основі погодилася на створення нормальної ієрархії. Торги лише йдуть довкола осіб-кандидатів, на що, очевидно, комуністичний уряд хоче мати вирішний вплив, як також і щодо інших справ (навчання релігії преса, семінарії, статус манастирів тощо). Щодо цих справ Гусак і Ко. не думають робити значних уступок. Замітним фактом є, що рівночасно з переговорами в Римі про нормалізацію відносин з Ватиканом, „Руде право" заінтонувало заклик до партійного і пропагандивного апарату посилити атеїстичне виховання та обмежити впливи „церковників".

Звичайно, то не перешкаджає чехословацьким комуністам мати в себе Папського Нунція, як також вислати свого дипломатичного представника до Ватикану. По цій лінії йдуть також ще незакінчені переговори між Ватиканом і Будапештом, які розпочалися ще задовго до виїзду Кардинала Міндсенті за кордон. Тут оптимісти очікують, що Ватикан унормалізує свої взаємини із східньоевропейськими країнами до 1975 р.

I
Головна карта — польська

Хоч вже майже протягом двадцяти років становище Римо-Католицької Церкви в Польщі, в порівнянні до інших східньо - европейських країн, найкраще, то Ватикан насамперед зацікавлений нормалізацією відносин із Польщею. Річ у тому, що польський католицизм виявився динамічним і відданим Римові; з Польщі Ватикан міг би привернути поступово свій вплив у свій Східній Европі. З другого боку, поляки уважають, що нормалізація, в тому й присутність Папського Нунція в Варшаві, гарантувала б їм більшу свободу у Польщі й дальший розвиток. та в тому напрямі впливають на заходи Ватикану покращати відносини з Польщею. (Слід пам'ятати, що одним з найвпливовіших американських кардиналів є філядельфійський Джон Круль, польського походження, який недавно їздив до Польщі та що секретарем Папського Синоду єпископів є архиєп. Рубін, також поляк). Плянований виїзд Кардинала Вишинського до Північної Амедики й можлива візита Папи в Польщі піднесли б ще більше престиж польського католицизму.

Нема сумніву, що комуністичний режим з такого обороту справи міг би вийти з дефіцитом. Тому урядові чинники Варшави, а також зацікавлена Москва роблять все, щоб за наладнання відносин з Польщею Ватикан добре заплатив. З-боку ватиканської дипломатії для цього вже дещо зроблено: визнання західних кордонів Польщі та утворення там повних єпархій. Ватикан далі готов провадити лінію „неполітичности" Церкви, тобто не критикувати комуністичний польський уряд, а навіть відмовитися від „антикомунізму як політичної ідеології".

II
Перша турбота Ватикану — римокатолики

Вишинський з свого боку також мав зробити уступки в інтересі совєтсько-ватиканських взаємин. У висліді останніх розмов польського єпископату в Секретаріят і Стану, Польська Церква визнала, що римо-католицькі громади на території СССР (колись в межах міжвоєнної Польщі) є поза юрисдикцією польського примаса. То стосується частини литовських земель, білоруських та західньо-українських територій, де ще існує деяка римо-католицька меншість. Відомо, що незважаючи на те, що людова Пальща визнала теперішні західні кордони СССР, римо-католицькі єпархії і вірні на цих землях далі уважалися частиною Польської Римо-Католицької Церкви. Наприклад, адміністратор Львівської архиепархії жив після війни у Польщі.

Москва на тому відтинку, з різних причин, бажала зробити Ватиканові жест і згідна була, в безпосередній розмові між собою, на встановлення римо-католицької ієрархії у Львові та Вілні. Але Вишинський постійно настоював, що юрисдикційно ці релігійні спільноти підлягають Польській Церкві. За найновішими відомостями, що їх з польських джерел подав міланський тижневик „Панорама" (14 грудня 1972), Вишинський мав відступити ці римо-католицькі єпархії з-під своєї юрисдикції. Таким чином Ватикан тепер зможе лагодити справи римо-католиків в СССР безпосередньо з Москвою без польських претенсій, і посередників.

Поінформовані у цих справах ватиканські чинники вже давніше висловлювалися, що Кардинал Вишинський висував своїх кандидатів, звичайно поляків на опорожнені єпископські й адміністраторські становища в УССР, БССР та Литовській ССР. СССР мав тому противитися й, за вістками з тих самих джерел був готов виставляти від себе кандидатів на ті становища й то не поляків, яких Ватикан навіть готов був прийняти. Але у Ватикані не хотіли зражувати собі польського єпископату і самого Вишинського й на те не погодилися.

Якщо тепер Вишинський поступився за ціну інших уступок, то Ватикан і СССР мають розв'язані руки впорядкувати римо-католицьку Церкву в західніх республіках СССР. Ватиканське становище в тих зусиллях ясне. Але совєтські спекуляції є більш делікатної натури. Для СССР йдеться, щоб збити на Заході політичний капітал з „ліберальної політики" супроти Риму. Але то ще не все. Оформивши римо-католицьку Церкву з власною ієрархією в Україні й Білорусі, СССР схоче вдарити і по Українській Греко-Католицькій Церкві. Тим вона відкриє можливість, і цілком певно цьому буде сприяти, щоб „упорствующі" греко-католики — вірні й священики — пішли до римо-католицької Церкви. Тим думають у Москві остаточно ліквідувати все ще пекуче питання „уніятів". Не є виключено, що на єпископів цієї Церкви будуть підшукувати декого з українців, що є, або погодиться бути римо-католиком.

Така розв'язка українського католицького питання в Західній Україні була б побажана трьом зацікавленим чинникам: совєтському урядові, бо в той спосіб можна б усунути постійні домагання уніятів про дозвіл на існування Греко-Католицької Церкви; Російській Православній Церкві, бо для неї унія це постійна загроза в Західній Україні, а Ватиканові — бо „унія є перешкодою в екуменічних зв'язках з Московським патріярхатом", Рим готов погодитися на таку розв'язку супроти українців католиків у батьківщині, мовляв, якщо ви, уніяти, хочете так дуже бути католиками і відданими Апостольській Столиці, погодіться на те, що позволене. Тим би позбавлено український католицизм східнього обряду національного характеру.

III
За яку ціну?

То, звичайно, лише далекойдуча спекуляція, але побудоване на дуже реальних фактах і холодних міркуваннях партнерів. За інформаціями дослідника ватиканських справ, Стефана дей Андреїс („Панорама"), Ватиканський архиепископ Кассаролі мав би невдовзі знов вибратися до Москви й узгіднювати справу римо-католицьких єпископів для Львова і Вілна. Ясно, що кандидати будуть затверджувані, якщо не пропоновані совєтським урядом. На таку розв'язку Ватикан вповні годиться і, між іншим, однією з причин „невизнавання" (чи радше промовчування) єпископського сану Преосв. Василя Величковського мав би бути факт — на думку деяких ватиканських кругів — що він не був іменований єпископом в порозумінні з совєтським урядом.

Що могла отримати за ті уступки польська римо-католицька сторона, точніше Кардинал Вишинський?

Очевидно, поляки одержали вільну руку над греко-католиками в Польщі. В такій ситуації стає ясним, що новий конкордат між людовою Польщею та Ватиканом не порушить справи відновлення Перемиської єпархії. Кардинал Вишинський і надалі залишиться ординарієм греко-католиків і так буде ними „ординувати", щоб за кільканадцять років не стало і тих кількадесять парафій і священиків, які ще нині душпастирюють у Польщі між 300 тисячами українців католиків.

Іншими словами, і тут (Польща) і там (Україна) мало б дійти до того самого повного — знищення Української Католицької Церкви, як окремої східньої і національної, тобто помісної одиниці. Не дивно, отже, що такий плян підсувають нам і в країнах нашого поселення в вільному світі, а дехто навіть забирається його переводити в життя!

Наміченя пляну, а навіть його часткове здійснювання (як, наприклад, ліквідація унії в 1946 р.) ще далеко не є запорукою його успіху. Є бо й інші сили всередині українського народу, української спільноти й Української Церкви, що є об'єктом цих спекуляцій, які в кінцевому висліді вирішать про успіх чи невдачу таких плянів. А ті сили в українському народі живі й діяльні!

IV
Конкордат вже готовий

Поінформований ватиканський кореспондент „Панорами" подає, що текст конкордату між Польщею і Ватиканом, над яким працював сам архиєп. Кассаролі, готовий вже 3 рік. Розмови про його прийняття ведуться, окремо від польського єпископату, з представниками варшавського уряду. В листопаді м.р. в Римі перебував державний секретар Александер Скаржинські. Ватикан очистив дорогу для тих переговорів, усунувши старенького польського амбасадора Папе, що з рамени польського еміграційного уряду в Лондоні представляв Польщу при Апостольській Столиці понад 30 років.

Польський єпископат і Кардинал Вишинський погодилися на вище з'ясований плян розв'язку справи римо-католиків в СССР також тому, бо дістали забезпечення від архиєп. Кассаролі, що конкордат не буде заключений „понад їх голови". Тобто, Ватикан, у розмовах з Польським урядом буде твердо відстоювати права Римо-Католицької Церкви. Без сумніву, що то є з погляду польських інтересів гідне і реалістичне ставлення справи польською ієрархією. Мимоволі напрошується питання, чи Ватикан хоч трохи бере до уваги міркування й становище української ієрархії у своїх розмовах із Москвою...

V
Папа до Польщі

Якщо конкордат з Польщею скоро буде підписаний, то відкриється для Ватикану дуже бажана перспектива — прощі Папи Павла VI до Польщі. Хоч про те говориться дуже мало (на виразне бажання польського уряду), проте пляни такої візити вже готові. В 1973 р., в рямках відвідин Папою інших Марійських святинь в Европі, Павло VI мав би побувати також в Польщі, а зокрема в Ченстохові.

Такі відвідини уважаються бажаними для польських католиків (піднесення їх на дусі, спопуляризування у світі польського католицизму), а також матиме з цього неабиякі користі Апостольська Столиця. Напевно у висліді таких відвідин піднесеться авторитет Церкви та й особистий престиж Папи, захитані різними внутрішніми ферментами після Ватиканського Собору. Якщо ці речі будуть контрольовані і висліди візити якось зменшені, то й СССР дасть свою згоду на таку прощу Папи, за що Ватикан почуватиметься зобов'язаним супроти СССР. Тоді „мирна політика" Ватикану зможе бути краще використана, а впливи СССР на Заході зможуть зрости, зокрема впливаючи на католицьку опінію, що була досі постійно антикомуністична.

Ясно, що Ватикан на совєтські уступки буде приневолений відповідати теж уступками, наприклад, не накидатися на совєтську політику, промовчувати переслідування релігії в СССР, а зокрема погодитися на насильну ліквідацію Греко-Католицької Церкви в Україні і Румунії.

VI
„Червоні прелати" на Заході

Готовість Москви йти на різні уступки супроти Католицької Церкви є спричинена неуспіхами її дотеперішньої політики всередині комуністичних держав, а також певними користями назовні. Однією з таких користей є наставлення західніх комуністичних партій, (таки у власному інтересі), підфарбувати образ Москви й комунізму на Заході, зменшуючи страх перед комунізмом серед людей, головно віруючих. Зокрема італійська і французька партія не дуже вдоволені брутальною антирелігійною політикою Москви та раді з кожного її вияву доброї волі".

Вони бажають зробити комунізм приємливим для західнього громадянина-споживача й тому представля[illegible] комунізм, як людяну, справедливу, демократичну й терпиму систему. Грунт для заспокоєння католицького табору доволі придатний. При збільшені свободи в Церкві різні загонисті священики доходять до того, що йдуть на співпрацю не лише з лівими профспілками, але навіть з комуністичною партією. От прим. в недалеких виборах у Франції має кандидувати один католицький священик до парляменту від комуністичної партії. Французький єпископат, а навіть Ватикан не збираються йому того забороняти.

Ще один приклад використовування діячів Католицької Церкви для пропагування совєтської системи:

Недавно спонзорувала контрольована комуністичною партією організація „Італія — СССР" поїздку двох католицьких діячів до Совєтського Союзу. Їздили туди єпископ-вікарій Авелінської єпархії, монсеньйор Фердінандо Ренцуллі та провідник католицьких профспілок Вітторіо Вілля. (Ці останні пішли аж так далеко на співпрацю з комуністами, що вислали окрему делегацію на святкування 50-річчя СССР, у відповідь на те, що поважна кількість справді католицьких робітників від них відорвалися й в грудні створили окрему організацію). Ціллю поїздки цих двох „прочан" було „переконатися" про стан релігійної свободи в СССР.

Побували італійські „прочане" в Загорську, Литві, Латвії. Під кінець поїздки монс. Ренцуллі дав інтерв'ю агенції „Новости" в Москві (очевидно, то інтерв'ю було повністю розповсюджене різними мовами!), в якому між іншими італійський прелат заявив:

„Все, що я бачив і з чим ознайомився, дозволяє мені твердити дуже виразно, що в СССР вшановується свобода сумління та релігійного культу та що в країні немає переслідування релігії".

То пропагандивне ствердження, зокрема ж після відомих подій весною ц.р. в Литві, не може не обурювати нормальної людини. Воно вражає не так наївністю, як радше глупотою, якщо не підлістю того, хто таке міг твердити. Як дійшло до такої блюзнірської заяви? А просто, дуже просто: Двох італійців водили службовці з „Совета по делам релігії" немов баранів, показували їм старинні святині, запрошували на Богослуження, а навіть влаштували розмови з православними й католицькими церковними достойниками, звичайно, через перекладачів і в присутності властей. Їх при тому вгощали ікрою й водкою, обдарували старинними іконами й хрестами й улесливо відпустили, щоб на Заході вводили вблуд публіку... (Тактика „зобов'язування" дарунками добре відома і вона є частиною російської традиції. На початку року їздив до СССР на запрошення патріярхії російський католицький єпископ з Риму Катков. Він повернувся до Риму аж з сімома нагрудними хрестами і панагіями...)

Такі люди, як монс. Ренцуллі, профспілковець Вілла, а може й єп. Катков мали б зм'ягчувати західню опінію, наставляючи її прихильно до СССР, російського православ'я, викликувати захоплення християнським Сходом, що його безбожницька власть жахливо використовує та дозволяє йому існувати до певної міри й часу.

На жаль, того не добачують не лише звичайні з'їдачі хліба на Заході, але й деякі церковні достойники, католицькі провідники, а частенько й Ватиканські службовці та дипломати. Замітно, що офіційна католицька преса, в тому й „Осерваторе Романо" не зайняла критичного становища до заяви авелінського єпископа. То зробила лише світська газета „Іль Темпо" (1 грудня 1972), помістивши коментар під вимовним заголовком: „Єпископ на царському дворі".

Можна побоюватися, що у великій розгрі „хто кого" червона Москва із своїм досвідом, дволичною мораллю та єхидністю, жахливо використає безхарактерність не лише наївних „червоних прелатів", але й більш вироблених Ватиканських дипломатів.

—————o—————

• **У 80,000 японських** пекарнях випечено в минулому році хліба та тісточок на два мільярди 857 мільйонів доля-рів.

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандеролькі з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

БАТУРИН

Історична повість (66)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Коням з ніздрів сиплеться полумя. Від нього запалюються на полях збіжа, по селах стріхи, скрізь червоні віхи, горять ліси, жаль божої краси, жаль України?... Все для царської потіхи...

Куди ви, куди, демони руїни? Кріваві ваші сліди, кріваві кидаєте тіни на життя... Прийде каяття, та вороття не буде!...

Хто ви, — люди? Звідкіль?... З півночі?... Невжеж там живе така людська порода? Від рода та до рода озвірення народа, яка й кому з того вигода?... Пощо вас тут? Жене вас кнут, щоб підбивати світ? По трупах батьків, на кривду вдів, на плач сиріт антихрист вас жене... Послухайте мене, — верніться!

Не слухають, ні. Звірячий страх жене... Проклін їм, проклін, від Сяну по Дін, — проклін!

Петро Павлович?... Він?... Ти Апольльон, чи Арес списовладний? Породила тебе Волга, чи Дон, чи Вавилон маскарадний?...

Звідкіль ти гарний такий узявся серед тієї мерзотної гидоти? В кого ти вдався? Хто ти? Невжеж і тобі в отсій боротьбі антихриста з Христом приснився сон незясований, Херувимами мальований, Серафимами золочений, а життям буттям потолочений, і пошарпаний, поболочений, як сон, що приснився мені?

Невжеж там, у твоїй вітчині, лучаються теж люди, що мають серце, серце в груди, а не жовч і їдь, мозок в лобі, а не мідь, а в утробі не жадобу їжі й наживи, — ні! Який ти нещасливий?... Такий, як я, сестра твоя в Христі, вечірова зоря хатки, опущені, сумні...

Подай же руку мені. Крізь проваллля віків, крізь помсту і гнів помандруємо назустріч Христові, в країну нової обнови, далеку, далеку, далеку.

Чому не відповідаєш.
Чого затис уста?
Гадаєш — жінка я пуста і пустословна?
Гадаєш — пісня я любовна, повна томлячої жаги, кохання без ваги?
Савська цариця? Марія Єгиптянка, — Магдалина?
Киприди жриця, Содоми дитина? Кинута на українські лани?
Єлена з троянської війни?
Ах ні. Куди там, куди мені!

Я тільки Мотря, Кочубеєва донька. Знаєш? Того, що голову зрубали, бо забажав булави.
Не так він, як мати.
Не важко булаву до рук своїх дістати.

А важко донести щасливо до могили.

Глянь на тих, що доси її носили, і на того, що нині несе...

Де він, де? Чому так забарився? Забув, чи припізнився, чому він не йде?

Грім землею трясе, повертаються вгору ріки, замкни, замкни повіки, бо з ума зійдеш, збожеволієш!

... Я Мотря, я тільки Мотря, Чуйкевича дружина, на леваді квітка сина, в виноградинку китиця доспілого вина...

... Не пий, бо сон тобі присниться, дивний. Я дивна, непритямення...

Рідна мати не знала мене. Мати дитину жене у манастир. Круки злітаються на жир. Бачиш? Скільки їх! Круки — це гріх! Злітаються на жир і крачуть. В небі ангели плачуть, що сон, наш незясований, Херувимами мальований, Серафимами золочений, лежить посеред шляхів. Мій сон згорів, але заграва тріватиме віки... Та заграва, це — слава...

Мотрині думки розліталися, як птахи, на всі сторони світа. Мотрі здавалося, що з ними розлітається й вона, руки тут, ноги там, голова розколюється, болить, аж до нестями.

Встати, насилу встати, доволіктися до кафлевої печі і розбити голову, як глиняну посуду. Пощо її?... Не зведесь. У неї ні рук, ні ніг нема. Хібаж це вона? друга. Мотря — це була потуга, а тепер — неміч безсила, Мотря, як квіт, котрий підкосила судьби невблагана коса. Де ділася сила і краса, де ділись мрії і бажання, погасла зіронька остання, темрява і могила. Та не скінчився світ, знад могили сонце встане, усміхнене румяне дихне жадобою життя, нові думки, нове чуття і знов воскресну я. Мотря губилася в думках. Розпливалася в них, як річка в морі, як звук у просторі, як слід вірла у хмарах. Мотрі — нема.

— — — — — — — —

Любов Хведорівна сиділа біля постелі доньки й не знала, що їй робити. Пробувала всіх ліків, що мала у своїй домашній аптиці — не помагали. Лікаря кликати не сміла. Він був біля Кенігзена. Світлійший приказав, щоб Кенігзен жив, поки його не переслухають і не покарають. Лікар старався сповнити приказ світлійшого.

Для Любови Хведорівни світлійший був незвичайно ввічливим. Не питав її про ніщо, обіцяв ласку царську і заспокоював, що їй не станеться кривда. Вона вдовиця по Василю Леонтієвичу, що через злобу гетьмана Мазепи втратив життя, спасаючи царя. На прохання матері згодився злагодити долю її доньки. Хоч вона заслужила собі на велику кару, але ради пам'яти батька світлійший дозволяє Любови Хведорівній взяти покищо під свій догляд доньку. Обі вони не можуть оставатися в Батурині. Ще нині дістануть карету і конвой, їх відвезуть у найближчий манастир. Що дальше — рішить цар. Ще нині, значиться, їм треба в дорогу. Як же тут Мотрю везти?

Любов Хведорівна клала зимну воду, розгрівала ноги доньки, цілувала її по руках. «Підніми свої повіки, глянь на матір свою безталанну, ти тепер для неї усе».

«Мати... Любов Хведорівна ... тут?... І тебе загнали в цей кут, звідкіля виходу нема»...

«Не бійся, Мотре. Ще нині виберемося з того пекла. Переїдемо в місце захистне, безпечне, заживемо. Подужаєш, розвеселишся, будемо дякувати Богові, що пощадив нас».

«А їх?»

«Кого?»

«Усіх... Гадаєш, — Мотря, голубка сизокрила, гадаєш, вона гетьмана любила, Чуйкевича, тебе? Не любила я нікого і всіх. Не бажала я нічого, — це гріх. А бажала я усього для всіх — волі і слави. Чому ти не така, мамо, як колись».

«Яка, доню, яка?»

«Горда, невгнута. І тебе доля зломила. Доля, то сила, а ми тільки люди. Доля і люди — вороги споконвічні».

«Лиши це, Мотре. Господь усьому суддя. Нехай славиться його ім'я святе. Він не забуде про нас».

«Про Україну забув».

«Господь не забуває про ніщо».

«Забув. Ворогам її кинув на поталу».

І вороги не вічні. Нині нам, а завтра їм».

«Завтра буде запізно... Чуєш, мамо? Дзвонять дзвони. Похорони... похорони... ховають Україну. Насипали могилу аж до хмар. А на могилі не хрест, лиш цар... А гуш! А гуш! А гуш!

Женіть, женіть його! Бо шкода душ, бо шкода душ!...

Не прогнали... Пропало... О — го!»

Любов Хведорівна заспокоювала доньку. Нема такої могили, щоб можна Україну похоронити. Ще більшою і кращою воскресне.

«Але коли?... Нас тоді на світі не буде. Настануть покоління з болем у душі, і страхом у серці. Покоління — раби. Страшно, мамо».

«Бог милосерний — не відвернеться, простить».

«Треба вірити, Мотре. Будемо молитися до Бога».

«В манастирі? ...

КОМЕНТАР

ПАРТІЯ СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ НА РОЗДОРІЖЖІ

Перед двома тижнями відбулася історична конвенція албертської партії суспільного кредиту. Історична вона тому, що напрямні дальшої політики партії суспільного кредиту, намічені на цій конвенції, вирішать, чи партія суспільного кредиту матиме й надалі значний голос у політичному житті Алберти, чи, як колись партія Об'єднаних фармерів Алберти, перейде до історії.

Безпосереднім товчком для скликання конвенції було уступлення зі становища провідника партії попереднього прем'єра Алберти, а тепер провідника суспільно-кредитової опозиції в Албертській леґіслятурі й провідника партії — Геррі Строма. На рішення Г. Строма безперечно мав вирішний вплив вислід минулих провінційних виборів, в яких партія суспільного кредиту понесла поразки і, по 35-річнім володінні в Алберті, пішла в опозицію, а до влади прийшла партія проґресивних консерватів. Отже треба вибрати було провідника партії.

Ще одним завданням конвенції було теж устійнити майбутню політику партії суспільного кредиту та достосувати її до вимог теперішнього часу. Заснована в 1935 році партія суспільного кредиту зробила дуже багато добра для албертців, зокрема в часі затяжної господарської кризи в 1934-40 роках, коли важко задовжені албертські фармери могли потратити весь свій набуток та свої кривавим потом вироблені фарми. Закон про мораторію в сплаті довгів та створення окремого бюра для допомоги задовженим фамерам залишиться надовго в пам'яті старших українських фармерів, як ясний промінь із часів урядування партії суспільного кредиту в Алберті.

Якщо йдеться про українців, то українські поселенці Алберти, крім згаданої допомоги фармерам, завдячують цій партії ще й багато іншого. Правда, албертські українці, з вдячности за допомогу фармерам, піддержували увесь час, протягом 35 років, партію суспільного кредиту, вибираючи з неї своїх послів. З цієї партії були вибрані до федерального парляменту посли: покійний Антін Глинка та пізніший провінційний міністер Амросій Головач. А в провіційній леґіслятурі албертські українці були заступлені багатьома послами, між якими треба згадати хоч би покійних П. Хабу, М. Понича та померлого минулого року, дуже гідного заступника українських інтересів В. Томина, а з живих кол. послів А. Гордея, М. Сенича та М. Мельника, що були послами українського роду в попередній леґіслятурі.

За урядування партії суспільного кредиту албертські українці діждалися першого міністра українського роду, Амвросія Головача, що очолював міністество провінційного секретаря аж до минулих виборів. В часі останньої каденції урядування партії суспільного кредиту кол. прем'єр Г. Стром призначив міністром публічних робіт А. Людвика, що теж походить з українського роду. А далі цей уряд ввів навчання української мови в школах Алберти. За урядування прем'єра Г. Строма відбулася теж в Алберті конференція для справ багатомовности та багатокультурности, що її підготовив тодішній міністер А. Головач. Започатковану урядом суспільного кредиту багатокультурну політику продовжує теперішній прогресивно-консервативний уряд, є надія, що, у висліді, албертські українці матимуть деякі осяги в ділянці збереження та плекання своєї мови й культури. Політику багатокультурности започаткував насправді, коротко перед виборами в 1967 році, тодішній прем'єр Е. С. Меннінґ, а вона була радше відповіддю Меннінга на домаганя канадських французів поширити права французької мови й культури в усіх канадських провінціях, навіть у тих, де французи творять невеличку меншість.

Завдяки своїм природним багатствам — нафтовій ропі, земному ґазові та іншим мінералам — Алберта належить до найбагатших канадських провінцій. У великій мірі завдяки тому, Алберта й досі не впровадила ніякого провінційного прямого податку, що його в різній висоті наклали всі провінції на товари щоденного вжитку. В Алберті не було теж ніяких більших скандалів із членами уряду, як то було в деяких інших канадських провінціях.

Беручи до уваги всі досягнення, можна було припускати, що уряд суспільного кредиту, із таким добрим минулим, повинен був залишитися і надалі при владі в Алберті. Тим часом минулі провінційні вибори принесли несподівану перемогу прогресивно-консервативній партії, що ніяк не сподівалася ще прийти до влади, та ще більш несподівану й прикру поразку партії суспільного кредиту, що з великої більшости опинилася в становищі слабої меншости в леґіслятурі.

Деж шукати причин цеї поразки? Не входячи в політичну та господарську програму передвиборчої кампанії, треба сказати, що на програні вибори мало вплив більше чинників. Здається, що дуже талановитий і непересічний політик, довголітній провідник албертської партії суспільного кредиту і довголітній алертський прем'єр, Е. С. Меннінґ, не зумів чи не захотів підховати собі гідного наслідника. В окруженні Меннінґа не було нікого, хто міг би дорівнювати йому хистом та політичними здібностями. Не міг дорівняти йому й дуже популярний та загально люблений і шанований його наслідник Г. Стром, що за його провідництва партія суспільного крдиту програла, перші за 35 років, провінційні вибори.

З довгим протягом часу

(закінчення в 3-ій колонці)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Вісті з Едмонтону

Сходини українських пенсіонерів Едмонтону

В п'ятницю, 9 лютого відбулися в УНДомі ширші сходини українських піонерів. Ціль сходин була: зорганізувати групу, яка мала б користати з оферти „Ню Горізонс", яку для пенсіонерів фінансує федеральний уряд.

Збори відкрив п. Г. Якимечко, який пояснив ціль цих сходин. Потім він попросив до слова п. Д. Прокопа та п. В. Горбая, які з'ясували, яку користь можуть пенсіонери мати, коли зорганізують свою українську групу.

З черги були вписи до тієї групи, а потім відбувся вибір дирекції, до якої увійшли: Т. Шаруя, Н. Гевко, К. Кантор, Д. Дорош, Н. Фіялка, О. Мерцало, Я. Чайківський, Гр. Зинич, Т. Кунцяк, В. Муж, Ст. Кульчинський і п-і К. Смолик.

Ці директори мали вибрати 12 лютого, споміж себе голову секретаря-скарбника. Також мали укласти бюджет видатків на такі речі як висвітлювання фільмів з українського життя, влаштовування різних лекцій на теми відповідні для старших, різні курси і тд. Той бюджет має бути апробований федеральним урядом, заки група дістане фінансову допомогу.

На згаданих зборах було ухвалено мати знова ширші сходини в УНДомі. Також запрошено п. Т. Федорука, щоби висвітлив український фільм для публіки. Заінтересованих проситься прийти до УНДому в п'ятницю, 16 лютого на год. 8 вечером. Вступ вільний. (Д. П.)

„О хто, хто Миколая любить..."

Тою піснею, яку співає українська дітвора в цілому вільному світі, привітала теж дітвора рідної школи при церкві св. о. Миколая, святого добродія в неділю, 10-го грудня 1972 р. в залі під церквою.

Дітей підготовляла до того радісного діточого свята п-а Тереса Муха. Родичі пошили відповідні строї, а відділ ЛУКЖ приготовив дарункочки для дітей.

В год. 3-ій попол. розпочався „Різдвяний концерт". Точки програми заповідав учень Михайло Том'як Він привітав приявних, яких було багато. На початку концерту виступила Марія П'яста, що віршиком привітала батьків і гостей.

Потім дівчата і хлопці відіграли одноактівку, яка зображувала народження Христа.

Історійку про шевця, що на Свят-вечір три рази бачив Ісуса в особах бідних, перемерзлих і потребуючих помочі, дуже виразно і зі зрозумінням відчитала п-а Линн Тхір.

„Діти пастушків", говорили про те, що їм оповідали їхні батьки, що у Вифлеємі народився цар-Ісусик. В час їх розмови увійшов на сцену янгол і радив їм не боятися, а йти до печери, де вони його побачать.

Відтак показано Ірода, що в асисті двох жовнірів сидів на троні, а перед ним три царі, які прийшли спитатися, „де народився цар Ізраїля?"

Після того показано живий образ „народження Хри-

(закінчення на 5. стор.)

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 18 лютого:
Перша ювілейна сесія, організована Осередком НТШ на Західню Канаду та УВАН у Вінніпезі, в залі УНО, 10629 98 вул. Едмонтон. Початок о 2 год. 30 хв. дня. Будуть прочитані три доповіді.

Партія суспільного кредиту . . .

(закінчення ред. статті)

урядування суспільного кредиту в'яжеться ще одна причина, яка теж мала вплив на вибори. Довголітні провідники та діячі партії суспільного кредиту, хоч досягнули вже частинно поважного віку, ніяк не хотіли поступитися молодшим членам партії й допустити їх до голосу в устійнюванні політики і навіть до кандидатури в провінційних виборах. Це й відбилося на недавніх виборах, де вже голосувала молодь від 18 років життя і віддала свої голоси молодшим кандидатам, головно з проґресивно - консервативної партії.

Здається, що на ослаблення партії суспільного кредиту в Алберті вплинуло теж рішення проводу партії, чи, може, самого її провідника Е. С. Меннінґа, відтягнутися від федеральної політики, залишаючи її французькій відміні партії суспільного кредиту в Квебеку, що й тепер вибрала 15 послів. Поразка в минулих провінційних виборах заставила всіх провідників та політиків партії суспільного кредиту шукати причин поразки та шляхів оживлення та обнови партії. Одним із засобів до цієї мети був підбір відповідного провідника партії, що мало місце на недавній конвенції партії суспільного кредиту. За становище провідника партії змагалися дві групи. Перша група, що обстоює давню політичну лінію партії суспільного кредиту в стилі засновника партії В. Ейбергардта та його наслідника Е. С. Меннінґа, та друга група, складена передусім з молодших членів партії, що мають у своїй програмі „відмолодження партії" та достосування її політичної програми до теперішнього часу і нових обставин. В першій групі змагався за становище провідника партії довголітній політик та бездоганий міністер шляхів 62-річний Г. Тейлор, та нововибраний провідник партії В. Шмідт, якого піддержував син сенатора Е. С. Меннінґа. Другу групу очолював кол. міністер освіти албертського уряду, 33-річний Е. Кларк, якого піддержував один з молодших міністрів попереднього уряду, Р. Спікер, як теж більшість теперішніх послів партії суспільного кредиту. В виборах переміг дуже малою кількістю голосів В. Шмідт, що викликало чимале негодування серед учасників конвенції, вимогу перечислити виборчі голоси, ба навіть загрозу розколу партії. Покищо, офіційно, непорозуміння полагоджено, і усі члени партії погодилися на нововибраного провідника В. Шмідта, який, зрештою, робить усі можливі намагання, щоб не допустити до розколу в партії. Чи то йому вдасться, годі сьогодні сказати. Його слабою сторінкою є те, що він не є навіть провінційним послом між теперішніми провінційними послами мусить підшукати когось, що очолював би групу послів суспільного кредиту в теперішній леґіслятурі та був провідником опозиції. Цю справу повинна вирішити нарада („кавкус") послів суспільного кредиту, які також повинні б устійнити напрямні дальшої політики партії. Чи співпраця між призначеним, чи вибраним, провідником посольської групи, провідником партії та послами буде успішною та задоволить усіх, покаже щойно майбутнє, а може, вже навіть найближча сесія Албертської леґіслятури.

Важко теж сказати, чи новий провідник партії, без застережно відданий давнім принципам партії суспільного кредиту, зуміє знайти спільну мову з великою кількістю молодших членів партії, що мають нові ідеї, новий підхід до справ та шукають нових способів розв'язки проблем нашого часу.

Згадані та й багато інших проблем та їхня розв'язка будуть рішати про те, чи партія суспільного кредиту, після поразки в минулих виборах, зуміє себе обновити та достосувати до нових обставин й вимог життя, а тим самим знайти відповідні й успішні шляхи та методи для дальшої політичної діяльности, чи відійде в тінь, як багато політичних партій, що були добрі у своєму часі, виконали успішно свої завдання, а відтак перейшли до історії.

Із діяльности ЛУКЖ Пресв. Євхаристії

1. СВ. МИКОЛАЙ СЕРЕД ДІТЕЙ ПАРАФІЇ

Стараннями відділу ЛУКЖ при нашій парафії, в четвер, 14 грудня 72 р. в год. 5-ій по пол., зібралися в церковній залі 42-є дітей рідної школи, 19 дітей танцювальної групи, 11 хлопців Вівтарної дружини та інші діти з парафії, а передовсім брати й сестри вищезгаданих, на різдвяну зустріч та гостину св. Миколая. В означеному часі вся заля заповнилася діточим гамором. До застелених столів засіли діти до перекуски. Були сіканці з булочками та різні содові води. Окремо був стіл із кавою та солодкою закускою для родичів. До столів подавали членкині нашого відділу. Е. Ожга, голова, Л. Тот, Н. Загородна із доньками, Р. Сліпчук та деякі мами дітей. Під кінець перекуски п-на Д. Порохівник, учителька рідної школи, промовила до дітей та розказала їм про життя св. о. Миколая і традицію святкування його свята в Україні. Потім всі діти з рідної школи заспівали пісню: „О хто, хто, Миколая любить". Під спів пісні на сцену ввійшов св. Миколай, одягнений в архиєрейські ризи (К.Тот) та привітав всіх дітей, а відтак при допомозі хлопців із вівтарної дружини роздав усім дітям дарунки. Діти з радістю та напруженням підходили до св. Миколая по дарунки. Роздано 150 дарунків, бо не всі діти досиділи до кінця, головно старші діти мали свої окремі зайняття, а деякі ще спішили на прийняття до шкіл. Всіх дітей, які були на перекусці, було 225. Дарунки старанно приготовила п. Е. Серінк, а пожертвував їх відділ ЛУКЖ, як різдвяний дарунок для наших наймолодших парафіян.

2. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛУКЖ ПРЕСВ. ЄВХАРИСТІЇ

В понеділок, 18 грудня 1972 року відбулися загальні збори нашого відділу ЛУКЖ. Збори попередила від 6-ої до 7.30 год. спільна вечеря для всіх членкинь відділу. По вечері відбулися звичайні місячні сходини відділу, останні в році 1972, а відтак переведено загальні збори.

Предсідницею зборів обрано п. Кл. Кардинал, а секретаркою п. Е. Гук. По відчитанні протоколу минулорічних загальних зборів, який прийнято без змін, звітували: касирка, секретарки різних підкомітетів та голова відділу. Діяльність нашого відділу за минулий 1972 р. дуже докладно з'ясувала у своєму звіті голова п-і Є. Ожга. Наш відділ відбув в мин. році 9 місячних сходин, 6 сходин управи та 3 надзвичайні сходини. Кромі того влаштував два чайні прийняття: чай в день матері в Домі пенсіонерів при парафії, в неділю, 30 квітня та осінний чай і базар 1 жовтня 1972. В неділю, 30 квітня приготовано спільне снідання для дітей й родичів, у день першого св. Причастя, що його прийняло 23 дітей. 15 жовтня наш відділ відсвяткував День ЛУКЖ, а наші мужчини із парафії вгостили членкинь відділу смачним сніданком. В неділю, 30 жовтня влаштовано парафіяльний обід для відзначення 30-річчя священства нашого пароха о. Я. Федуника. З тої нагоди подаровано йому світлі ризи, як дарунок від відділів ЛУКЖ та БУКК і від парафії.

Наш відділ через свою голову, п-і Є. Ожгу та других членкинь М. Демчук і б. гол. И. Кулебу, та Кл. Кардинал брав участь у всіх імпрезах інших відділів ЛУКЖ міста Едмонтону. Голова відділу й делегатки взяли участь в Епархіяльному з'їзді ЛУКЖ — 3-4 березня 1972 — та в з'їзді БУКК — 11-12 листопада 1972. Відділ ЛУКЖ перевів під церквою три збірки, допомагав у переведенні збірки в час Українського дня в парку Елк Айленд, як також допомагав у влаштуванні чайного прийняття в центрі св. Василія, та 19 березня 1972 заходами відділу діти танцювальної групи і рідної школи дали концерт на честь Т. Шевченка в залі школи ім. св. Клари.

Наша кухня під проводом К. Кардинал улаштувала 5 січня 1972 р. святу-вечерю (просфору), 4 квітня 1972 празничний обід, 16 квітня парафіяльне свячене та 30 жовтня 1972 обід у честь нашого о .пароха. Кромі того, прилагоджено 12 поминальних обідів і 5 разів зроблено на замовлення — більшу кількість пирогів. Найбільшою працею нашої кухні було, як і кожнього попереднього року, приготування страв до кіоску в час едмонтонської виставн „Клондайк". В цьому році вела кухню Г. Крокош разом із другими членкиннями.

В минулому році відділ передав до церковного комітету, на сплату довгу, що ще тяжить на нашій церкві, 6,000 дол. та справив до кухні нову ґазову кухню за 910 дол. стіл. машинку до числення, Ґестетнер та апарат до помножування писем, за свої гроші заклав у залі й кухні неонові світла. Відділ теж платить місячно 65 дол. прибиральниці церкви й залі.

Відділ улаштував для нашої молоді, ще курси: писання писанок в березні — інструкторка М. Семчук, — печення пасок — К. Осадчук, — курси вишивання від 27 листопада до 12 грудня 1972 — інструктор А. Кучер, — перевів одно бінго 30 березня в залі Лицарів Колюмба. В суботу, 25 листопада членкині відділу допомагали в переведенні успішної осінної забави в залі Норвур Ліджен.

По всіх звітах, голова контрольної комісії п. П. Саган висловила признання касієрці — п. Г. Крокош і секретарці — п-і Е. Гук за дуже докладне провадження книг та всіх рахунків й поставила внесок уділити абсолюторію управі відділу. Зібрані прийняли внесок оплесками.

По короткій перерві, під час якої вписувалися нові членкині, вибрано нову управу відділу на 1973 р. Голова номінаційної комісії п-і Т. Закотюк відчитала пропоновану управу відділу, що її виготовлено на сходинах номінаційної комісії, 5 грудня 1972. Члени номінаційної комісії: о. Я. Федуник, парох, Т. Закотюк, А. Кучмак, А. Козловська запропонували таку управу відділу: б. гол. И. Кулеба, голова Є. Ожга, 1-ша заст. Кл. Кардинал, 2-га заст. Р. Семків, секр. Е. Гук, касирка Г. Крокош; дорадчий комітет: б. голови: М. Демчук, М. Страшок, А. Клодій. Базаровий і чайний комітет: Н. Загородна, А. Кучмак, А. Кошка, Л. Тот, Л. Дегодь, А. Ковальчук, Л. Шарун, Дж. Вакарук, Т. Гишка, Р. Семків, Т. Закотюк, К. Марисюк, А. Козловська, Н. Мартинюк, М. Хмелик; парафіяльні обіди: К. Кардинал, М. Головата, А. Біло, К. Чимишин, Е. Боднар, К. Кольба, К. Осадчук, Хр. Яцій, Г. Крокош, М. Олевич, П. Панкевич, М. Шнайдер, Н. Добій, М. Ґресюк, Дашкевич, І. Романюк, М. Ахтемічук, С. Семчук, К. Якубец, І. Федорук; контрольна комісія: С. Раско, М. Пител і М. Страшок; номінаційна комісія: М. Демчук, М. Головата, Т. Закотюк, И. Кулеба, М. Даскавич, А. Клодій і о. парох.

Відтак обрано ще такі підкомітети: продажу великоднього печива: А. Клодій, М. Демчук, Т. Закотюк, Р. Семків, М. Головата, Е. Серінк, М .Даскавич, Л. Шарун, М. Дегодь, П. Саган. Л. Тот і Л. Кітура; відвідування хворих по шпиталях, відвідування

(закінчення на 5 стор.)

Друга ювілейна сесія у Ванкувері

Друга ювілейна сесія НТШ відбудеться в неділю, 25 лютого ц.р. в церковній авдиторії (3150 Еш вул) в год. 2-ій по пол.

Програма:

1) Мгр. М. Хом'як (Едмонтон) — „Проєкт конституції Галицько-Волинської Землі".

2) Д-р Я. Рудницький (Вінніпег) — „Нове в методі етимологічних дослідів".

3) Д-р Яр Славутич (Едмонтон) — „Тринадцята пісня Г. Сковороди: до проблеми текстології".

4) Ф. Богдан (Ванкувер) — „Словник українських прізвищ у Канаді".

Управа осередку НТШ на Західню Канаду

Нова податкова реформа Канади

Цього року буде тільки один податковий формуляр для всіх канадських жителів, незалежно чи вони працюють чи є самозатруднені. Більшість канадських платників податку отримають свої бланки поштою, але якщо ви їх не отримаєте, тоді можете їх взяти в льокальному поштовому уряді. Виповніть їх та перешліть перед реченцем 30 квітня.

Коли виповнятимете податковий зворот, не забудьте подати всі правильні відтягнення та вирахувати всі джерела прибутків, включно з типами, частковою заробітною платнею і грішми отриманими з-поза Канади. Порадник, який долучений до податкових бланків, дасть відповіді на більшість питань. Та проте, якщо ви матимете якусь проблему, в дистриктному податковому уряді дається безплатна порада. Адреса та число телефону вашого дистриктного уряду є в Порадннку.

Для позаміських телефонів, попросіть оператора число ЗЕ 04000, — також даром. Багато з наших урядовців говорить чужими мовами. Ви можете також взяти собі свого прятеля за перекладача.

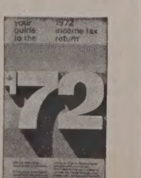

National Revenue, Taxation / Revenu national, Impôt

„Суспільство, затруєне апатією, лицемірством, еґоїзмом і прихованою жорстокістю"

АКАДЕМІК АНДРІЙ САХАРОВ ПРО СВОЮ КРАЇНУ

Олександер МАЙ

Академік Сахаров — відомий на весь світ радянський вчений, що відіграв вирішальну ролю у розвитку радянської атомно - водневої зброї. За свої наукові заслуги він одержав державну премію та тричі нагороджений радянськими орденами. Та з того часу, як академік Сахаров став активним також у ділянці оборони прав людини в Радянському Союзі, він опинився в неласці влади, яка обмежила його діяльність у ділянці наукової праці. Протягом останніх двох років академік Сахаров очолює в Москві „Комітет людських прав", який постав 1970 року як леґальна радянська установа. Цей комітет леґально діє і нині, хоч і під постійними утисками з боку КҐБ. За ці два роки академік Сахаров уже не раз звертався від себе особисто та спільно з іншими радянськими вченими й громадськими діячами до вищого керівництва Радянського Союзу. У зверненнях він висловлював свої думки й пропозиції щодо конечно потрібних, на його думку, реформ, які б мало запровадити радянське керівництво згори.

У „Пам'ятній записці" на ім'я Леоніда Брежнєва академік Сахаров пише про себе та свої погляди так: „Я розпочав громадську діяльність приблизно 10-12 років тому, коли усвідомив злочинний характер можливої термоядерної війни та повітряних випробувань термоядерної зброї. З того часу я переглянув багато чого в своїх поглядах, особливо ж від 1968 року. Для мене особисто початок цього року позначився працею над „Міркуваннями про прогрес", а кінець року, як і для всіх, гуркотом танків на вулицях нескореної Праги". Він підкреслює велике значення чехословацької ініціятиви щодо демократичних реформ соціялістичної системи і закликає підтримати та поширити цю ініціятиву в Радянському Союзі, зокрема — в ділянці забезпечення свобод та прав людини. І тепер, по чотирьох роках після чехословацьких подій, академік Сахаров пише:

„Я й далі надаю вирішального значення демократизації суспільного життя, розвиткові прилюдности, законности, забезпеченню основних прав людини. Я й далі покладаю надії на еволюцію в цьому напрямі під впливом технічно - економічного проґресу, хоч мої прогнози тепер стали більше стримані".

Характеризуючи сучасний стан радянського суспільства, академік Сахаров пише: „Наше суспільство затруєне апатією, лицемірством, міщанським еґоїзмом, прихованою жорстокістю. Більшість представників вищої верстви нашого суспільства — партійно-державного апарату управління та вищих, ліпше забезпечених кіл інтелігенції — цупко тримається за свої явні й таємні привілеї. Вони надто байдужі до порушень прав людини, до інтересів проґресу, до безпеки і майбутнього людства. Інші ж, будучи в глибині душі стурбованими, не можуть дозволити собі на будь-яке „вільнодумство", і приречені на болючий розлад з самим собою. До розмірів всенароднього лиха досягло пияцтво. Воно є одним із симптомів моральної деґрадації суспільства, яке щораз більше впадає в стан хронічного алкогольного затруєння. Для духовного оздоровлення країни треба ліквідувати умови, які штовхають людей на лицемірство і пристосуванство, створюють почуття безсилля, незадоволення і зневіри. Треба забезпечити для всіх насправді, а не на словах рівні можливості в просуванні на праці, в освіті і культурному зростанні; треба ліквідувати систему привілеїв в усіх ділянках споживання. Конечно треба надати більше ідеологічної свободи та припинити всі форми переслідування за переконання. Конечно треба провести реформу освіти. Жалюгідний стан народної освіти та охорони здоров'я старанно приховують від закордонного ока, але для всіх, хто хоче це бачити, воно не є секретом. Безплатний характер освіти й охорони здоров'я — це всього лише економічна ілюзія в суспільстві, де всю додаткову вартість забирає і розподіляє сама держава".

Так у загальних рисах окреслює академік Сахаров становище в радянському суспільстві, що конечно вимагає реформ. Він закликає керівництво КПРС до здійснення реформ і з цього приводу пише: „Паростки морального відродження народу й інтелігенції, що з'явилися після обмеження крайніх проявів сліпої терористичної системи сталінізму, не зустріли належного зрозуміння в керівних колах.

Основні класово-соціяльні та ідеологічні риси існуючого ладу не зазнали істотних змін. З болем і тривогою мушу зазначити, що слідом за ілюзорним лібералізмом знову посилили обмеження ідеологічної свободи, намагаються покласти край неконтрольованій державою інформації, посилюють переслідування з політичних та ідеологічних мотивів і навмисно загострюють національні проблеми".

У цій же „Пам'ятній записці" на ім'я Леоніда Брежнєва академік Сахаров звертає увагу на цьогорічні політичні арешти, зокрема в Україні.

Своїм зверненням до радянського керівництва в час, коли й далі тривають політичні арешти та закриті розправи над інакшедумаючими в СРСР, академік Сахаров фактично попереджує правлячу верхівку країни: шлях до розв'язання наболілих проблем радянського суспільства проходить через реформи, а не через репресії, які лише ускладнюють старі та створюють нові проблеми.

Важко знайти повітряну „залізну заслону"

Совєтські провідники дуже сердяться на західні радіовисильні, які передають авдиції до СССР мовами народів, що живуть у СССР. Зокрема вони дуже занепокоєні релігійними програмами, бо ті мають вплив на слухачів.

Газета „Труд", що є органом совєтських робітничих спілок (юній), атакувала недавно західні радіовисильні за „надавання протикомуністичних авдицій ,що змагають до підмінування соціялізму".

Автори статті пишуть: „Релігійні передачі радіовисилень висилаються на терени СССР без перестанку, днями й ночами".

„Вони намагаються експортувати до нашої країни ворожі для совєтських народів ідеї. Вони стараються змінити їх переконання і спосіб думання . . . Та марні ті їхні намагання . . .

Проти яких то радіостанцій виступає „Труд"? Ось вони: „Голос Америки", який дуже хочуть заглушити деякі сенатори і конгресмени Америки, „БІ-БІ-СІ" (англійська радіовисильня), „Німецькі хвилі" (західньо-німецька) і радіо „Свобода".

Крім згаданих є ще — каже „Труд" біля 15 інших радіовисилень, які висилають авдиції до своїх народів у СССР. Між ними є Ватиканське Радіо, радіовисильня у Монте Карльо і „Голос Сходу", що надається з Манілі.

„О хто, хто, Миколая любить..."

(закінчення з стор. 4.)

ста", з усіми особами, що виступали досі на сцені, а діти й усі приявні заспівали коляду „Бог предвічний". Також під час перерв приявні на залі співали коляди під проводом нашого церковного дяка п. Дмитра Лисака.

Перед кожною відслоною п-а Катерина Скоропад давала пояснення того, що мало діятися на сцені. В сцені Благовіщення глядачі бачили дівчину (Андрею Лисак), що представляла Марію, як вона шиє, а в її кімнату входить ангел, щоб її „благовістити". Також в сцені: Ірод і три царі діти не говорили, лише дикторка подала історію зустрічі трьох царів із Іродом. Вона переказала теж коротко про очікування на Месію у жидівському народі.

Вкінці, на даний знак, діти заспівали „О хто, хто..." і з церкви по сходах на долину, в супроводі двох „янголів" зійшов п. Д. Лисак, що представляв св. О. Миколая. Малим діточкам на появу св. О. Миколая засвітилися очі. Тай старші діти й дорослі з радістю витали його появу.

Він промовив до дітей по українськи а відтак по англійськи і всім приявним дітям роздав даруночки.

Подякував теж п-і Тересі Муха за те, що підготовила дітей на його прихід.

Вкінці парох о. М. Дядьо склав подяку родичам, що посилають дітей до рідної школи, дітям за те, що пильно ходять до школи, а всім приявним за участь у концерті.

Минулий 1972 рік був благословенним роком для нашої парафії. Церковний комітет, відділ ЛУКЖ і чоловічий клюб працювали дуже віддано й жертвенно. За Божою ласкою, молитвами нашого покровителя св. О. Миколая і за працею всіх без вийнятку парафіян, ми закінчили будову церкви, де вже від 17-го грудня маємо богослуження. Церква дуже мила. Запрошуємо усіх зайти колись і подивитися на найновішу церкву в Едмонтоні.

Щоб придбати фінанси на церкву наші мужчини і жінки переводили різні імпрези, як продаж печива, новорічну забаву, ходили спільно колядувати, а члени Вівтарної дружини колядували на свої потреби. Для заохоти хлопців вступати в члени ВДружини влаштовано в неділю, 17 грудня м.р. в приміщенні „Ліджен" обід: для хлопців та й батьків, що пройшов в дуже родинній атмосфері. Під час обіду промовляли д-р В. Скоропад, голова церковного комітету на 1973 р. о. М. Дядьо, п. Е. Мазурок, що пожертвував нагороди для всіх дружинників, а окремі для тих, що найбільше услугували в 1972 році.

В місяцю грудні відбулися збори парафії, на яких стверджено тісну співпрацю усіх парафіян та успіх тої співпраці. Всі ми свідомі, що лиш згода й любов „будує, а незгода руйнує".

На 1973 р. до церковного комітету вибрані: д-р Василь Скоропад — голова, п. Стен Макаровський — заст. голови, п. Володимир Гунчак — секретар і п-і Вікторія Пилипик — касієрка. До контрольної комісії вибрані: Михайло Стечинський і Василь Огоновський.

До управи відділу ЛУКЖ на 1973 р. вибрані пані: Петруся Шевчук — голова, Єва Том'як — перша заст., і Йосифина Кривуляк — друга заст. голови, Сильвія Шикора — секр., Анна Макаровська — касирка і Донна Данилюк — член.

Комітет рідної школи: пані: Елис Муха — голова, Марія Левчук і Софія Гунчак —члени. У шк. році 1972/73 маємо в школі 62 дітей.

Наш відділ ЛУКЖ, як і інші відділи, взяв участь у курсах вишивання, що їх організувала Єпархіяльна управа ЛУКЖ. Вишивальниць було 14. Їх вишивки були на виставці у провінційному музею. Курс вела п-і Єва Том'як.

Членами управи чоловічого клюбу вибрані на 1973 р.: Бен Леськів — голова, Олег Черкавський — заст. голови. Юрій Кубінський — секр., Василь Юріїв — касир і Михайло Стечинський — член.

Старшим братчиком, що опікується Вівтарною дружиною, обрано п. Миколу Пилипика.

Пани: Евген Тхір — голова, Ед. Мазурок, Володимир Гунчак і Стен Макаровсьський перевибрані як члени будівельного комітету і на 1973 р.

На загальних зборах порішено встановити членську вкладку для всіх, членів парафії, в сумі 10.00 дол.

Ми ще й далі дістаємо пожертви на нашу церкву від людей доброї волі. Ми одержали пожертви ще від таких добродіїв: о. Ю. Малий 10.00 дол., п-і Лена Проскурняк 10 дол., п-во Теодор і Варвара Білик 25 дол., п-во П. і О. Саварин 100 дол. — усі з Едмонтону та п-во Стефан і Тиллі Кавцуняк з Ростерн, Саск. — 60 дол.

Ми щиро дякуємо і молимо нашого покровителя св. О. Миколая, щоб випрошував у Господа Бога ласк тим усім нашим добродіям. Кромі того ми в кожній святій Службі Божій молимося „за благородних і приснопам'ятних ктиторів і доброчинців святохраму" нашого.

Щире спасибі вам усім.

Церковний комітет і о. парох

Із діяльности ЛУКЖ Пресв. Євхаристії

(продовження з стор. 4.)

Дому пенсіонерів при нашій парафії, недільної таци, прання церковних обрусів, опіку над танцювальним гуртком, культурної імпрези та архіву, телефонічний, дбання про квіти й картки для хворих, друкування повідомлень та запрошень. Феферентки преси: української — Н. Федуник, англійської — Л. Шарун.

По обранні управи й усіх підкомітетів о. парох подякував минулорічній управі за її віддану та жертвенну працю, а зокрема всім членкиням за щиру працю в кіоску під час Едмонтонської вистави „Клондайк", тим, що працювали в кухні та тим, що працювали в кіоску на площі. Також побажав як найкращих успіхів нововибраній управі 1973 р. — та піддержки всіх членкинь, що вінчається дуже гарними успіхами, не лиш матеріяльними, але ще більше моральними. Єдність і тісна співпраця всіх — то запорука нашого росту й поступу.

По слові о. пароха, яке всі зібрані нагородили рясними оплесками, закінчено збори молитвою, що її проказав о. парох.

У зборах взяло участь 45 членкинь.

3. РІЗДВЯНА ПАРТІЯ ДЛЯ МЕШКАНЦІВ ДОМУ ПЕНСІОНЕРІВ ПРЕСВ. ЄВХАРИСТІЇ

Заходами нашого відділу ЛУКЖ в четвер, 21 грудня в год. 7-ій вечора відбулася Різдвяна вечірка для мешканців Дому пенсіонерів. По відспіванні коляд, під проводом дяка Е. Єлиняка, о. парох Я. Федуник склав усім мешканцям Дому святочні побажання від нашої парафії, а п-і Є. Ожга від відділу ЛУКЖ. Потім чотири групи дітей танцювального гуртка відтанцювали по два танці, чим дуже врадували наших старених піонерів. Опісля п. М. Страшок й Е. Ожга роздали всім овочі та оріхи. Старенькі були дуже вдячні за відвідини їх та дякували дітям за гарні танки. Вони жалували, що вступ дітей був такий короткий. Серед дуже гарного настрою зійшов скоро час і в гамірному, на той час, домі знову настала тиша, а в думках його жителів снувалися думки-спогади із їхніх молодечих літ, що відійшли у минуле.

Н. Федуник, прес. референтка

З КНИГИ СПОГАДІВ „ЧЕТВЕРТИЙ ВИМІР"

У СПЕЦТЮРМИ Ч. 410

Авраам ШІФРІН

З мюнхенського журналу „Сучасність" передрукуємо один розділ із книги спогадів А. Шіфріна про совєтські концентраційні табори. Книга спогадів „Четвертий вимір", в українському перекладі вийде в Видавництві „Сучасність" у Мюнхені. Автор книги А. Шіфрін мав минулого року доповідь про совєтські концентраційні табори в Едмонтоні й ми друкували в кількох попередніх числах звіт із його доповіді, що його написав один із наших співробітників. — **Ред.**

* * *

(1)

Наш шпиталь був приблизно на 30 кілометрів від станції Чуха, де містився найбільший деревообробний комбінат шляху.

Цілком несподівано і, з погляду нормальної лоґіки, не виправдано, весь шпиталь перевели в робочу зону комбінату. Там виділили для шпиталю два бараки в куті.

Старих та калік перевезли у страшну тісноту. Лікарів майже не було, бо вони залишилися на старому місці. Шпиталь віддали блатним. 1)

Ішла зима 1960 року, рано випали сніги. Я думав, що за тими переїздами, пожежами та шпиталями КДБ про мене забуло. Почував себе зміцнілим (ціле літо я добровільно рубав дрова для пекарні) і в комбінаті почав працювати.

Про моє перебування в комбінаті дізнався Гена Черепов; він був кілька кілометрів звідси на л/п 04. Щоб побачитися і поговорити та прочитати свої нові вірші, він симулював напад апендициту. Уночі його привезли до нас і зробили операцію. Я лаяв його за таке ризикування здоров'ям, та він тільки сміявся і був дуже вдоволений. Звичайно, і я радів нашій зустрічі. Він бажав зустрітися ще й тому, що останнім часом він роздобув дещо в Кабали і хотів тепер порадитися про теософічне 2) значення сефіротів. 3) У розмовах він висловлював дуже цікаві й оригінальні думки про Кабалу чисел і її зв'язки з назвами дванадцятьох колін. У наших зустрічах і розмовах брав участь Фелікс, який під ту пору захоплювався католицизмом; у зоні були два римокатолицькі єпископи: отець Владислав і отець Бронислав — поляки.

Це були дуже цікаві й оригінальні люди. У Римі й у Сорбонні вони були викладачами історії релігії та догматичного права. Познайомившись і подружившись з ними, ми вели прецікаві дискусії, а іноді вони читали нам окремі лекції з історії католицьких орденів. У зустрічах брали участь близькі мені і приємні люди. був між ними і Юра Меклер, який підкреслював деякі тези своїм прекрасним глибоким гумором.

Фелікс був перейнятий важливістю моменту і, як пристрасна вдача, нетерпимий до крайности. Коли він одного разу накинувся на мене в якійсь релігійній абстрактній суперечці, то Юра тихо й співчутливо запитав його:

— Феліксе, чи не хотів би ти попрацювати в інквізиції?

Ми всі засміялися, і Фелікс віднайшов знову дружній настрій.

Частенько бував з нами старий знайомий — Ніколай Іванович Богомяков. Цей мудрець і наскрізь інтелігент був завжди стриманий і уважний, відданий нам неподільно. Крім цих людей, приходив Карл Фрусин, що сидів тільки-но перші роки. Інженер, альпініст і вірний друг, він був допитливий і намагався не втрачати часу в таборі: кожну вільну від виснажливої роботи хвилину він проводив над навчанням.

У зоні було багато цікавих осіб, прибували люди з усіх кінців країни, були новини.

Пришельці з Омська розказували, що вони будували там металеву телевізійну башту, і один з в'язнів виліз на самий верх, просунувся у підвішеному возику на край металевого крана, висунутого далеко від основної вежі, і на самому кінці цього крана повісився. Зняти трупа було майже неможливо: в'язні відмовлялися, а вартівники боялися. У місті подія стала відома, люди побачили повислого трупа, і юрби мешканців мовчки стояли внизу на вулицях. Котрийсь негідник-офіцер наказав стріляти по мотузку, на якому висів труп. Натовп мешканців і в'язні підняли дикий крик — стрілянину припинено. Труп висів дві доби. Тоді привезли з сусіднього табору блатних: вони взялися зняти трупа за морфій і гашиш.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ORBIT

ОРБІТ Co.

10219 - 97 вулиця, ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

Чим більше маєте дітей, тим менша сума вашого прибутку підлягає оподаткуванню. Але, крім того, є ще інший спосіб зменшити податок.

Дозвольте нам бути частиною вашої родини

Коли ви й Геретидж Трост зійдетеся разом, щоб поговорити про зареєстрований ощадностевий пенсійний плян, то означає для вас поважне зменшення податку від ваших прибутків у 1972 р.

Але ви маєте на те час лише до 28 лютого ц.р. Якщо ви ще не належите до пенсійного пляну, ви можете вплатити суму до висоти $4,000.00, або 20% ваших прибутків, залежно від того, яка сума буде менша. Якщо ви не належите до пенсійного пляну, ваша границя ощадностей на цьому конті буде менша, але ви всетаки зможете заощадити деяку суму, що не буде підлягати оподаткуванню.

Якщо ви вплатите гроші на Ощадностевий пенсійний плян Геритидж, ви маєте повну контролю над вашими грішми. Ви можете їх інвестувати або в ґарантованих цертифікатах на процент, або можете їх інвестувати в уділах („шерах"). То може зробити для вас, із вашого доручення, брокер, або й ви самі. А ми вам дамо всякі поради в тій справі яких ви захочете. Або виберіть собі якусь комбінацію в інвестиціях й дивіться, як ваші гроші побільшуються.

Якщо надійде час іти на пенсію, ви будете мати забезпечений прибуток на ціле життя. І ви будете вдоволені, що ви нам дозволили бути частиною вашої родини.

Герітедж Трост: то є Албертська компанія, яка є зацікавлена вашою будучністю. Телефонуйте, пишіть, або зайдіть до нас, перед 28 лютим цього року.

(Якщо ви не маєте тепер готівки, щоб вплатити її на конто Вашого пенсійного пляну, прийдіть до нас і розвідайтеся про позичку. Навіть відсотки від позички можна відтягати від вашого податку. Того вам ніхто інший не зробить).

HERITAGE TRUST

10166 - 100 ST.
EDMONTON
ALBERTA
T5J 0P5
Phone: 429-6656

Styles Denture Clinic

C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

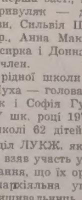

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Дрейтон Веллей, Алта: – похорон бл. п. Василя Карача

У вівторок, 26 грудня 1972 року, розійшлася по Дрейтон Веллей, та пізніше й по Едмонтоні, сумна вістка, що не стало в живих примірного члена Української Католицької Церкви та доброго й люблено-го батька й діда бл. п. Василя Карача. Він відійшов у вічність спокійно, на руках своїх дітей, у шпиталі в Дрейтон Веллей, де останньо проводив свої дні, шукаючи рятунку й помочі у своїй недузі.

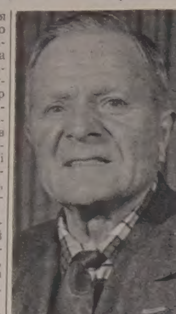

бл. п. Василь Карач

Покійний Василь прийшов на світ в селянській родині Михайла і Марії Карачів, дня 2 квітня 1900 р., як наймолодша дитина в родині, в селі Ісаків, пов. Городенка, Україна.

В рідному селі провів покійний свої дітоčі й молодечі літа, а коли в 1914 р. спалахнула перша світова війна, пережив він, тоді молодий хлопець, всі страхіття, які вона принесла нашому народові й краєві. Пізніше, вісімнадцять річним хлопцем забирає його Австрія до війська, в якому одначе не довго довелося йому бути, бо прийшов український зрив і він став вояком своєї Держави. Та важко захворів й, по 6-ти місяцях побуту в шпиталі, повернувся із підірваним здоров'ям до дому. Тут в 1919 р. одружився із Пелагією Бацала, яка 6 травня 1966 року випередила його у дорозі до вічности, залишаючи в його серці невтішимий біль по втраті доброї дружини й порадниці.

Важкі матеріяльні обставини в краю під новим, польським займанцем, заставляють покійного Василя разом із всею родиною 1930 р. покинути рідне село та шукати щастя-долі в Канаді. До Канади приїхав бл. п. Василь в околицю Дрейтон Веллей та став серед нових, рівнож важких обставин, фармувати. Тут на Дрейтон Веллей виховав та віддружив разом із покійною Пелагією своїх дітей — двох синів: Фреда й Михайла та три дочки: Анну зам. Дерксон в Едмонтоні, Катерину, зам. Крафт в Поноці та Марію, зам. Чайка на Черґіл. Тут діждався він 21 внуків та 5 правнуків, які всі, із великим болем в серці, стояли біля домовини свойого улюбленого тата, діда й прадіда. В рік по смерти своєї дружини Пелагії, покійний Василь 1967 р. перейшов на відпочинок до Едмонтону, бо дуже прикро було йому переживати втрату дружини в тій самій хати, де вони прожили разом від 1930 р., де кожна річ нагадувала йому її приявність. Одначе, звичаєм наших пенсіонерів, по кожній зимі, яку провів у Адмонтоні, де кожної неділі відвідував кетедру св. Йосифа, та де можна було його стрінути в „Українських Вістях", коли лише блисло весняне сонце, вертав як, та перелетна птиця, на Дрейтон Веллей, на давнє місце своєї господарки та, по своїм силам, все щось допомагав у господарці своїм синам.

Та 1972 р. він захворів і перейшов усі едмонтонські шпиталі: університетський, Роял Александра та загальний, шукаючи рятунку й помочі у своїй недузі, що вперто рабувала його життя. Вкінці, коли сили вже дуже підупали, він вернувся до шпиталю на Дрейтон Веллей, щоби бути ближче своїх дітей і внуків, які там живуть та, які при кожній нагоді, відвідували свойого хворого тата. Ще минулої осені, він живо цікавився полюванням, яке дуже любив та ще мріяв, як подужає, бодай один раз піти, як колись, із синами на полювання... Та тої хвилі не діждався. Воля Божа була інакша: недуга змагалася та постепенно ломила його тіло, поки в вівторок, 26 грудня не перервала нитки його життя.

В п'ятницю, 29 грудня 1972 р. в Едмонтоні, в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял, о. Я. Федушик, парох Пресв. Евхаристії, який добре знав покійного Василя та давніше хоронив його дружину Пелагію, відслужив парастас, а в суботу в латинському костелі св. Антонія в Дрейтон Веллей відслужив заупокійну Службу Божу та похорон.

По відправі, тлінні останки покійного Василя спочили на цвинтарі, біля дружини Пелагії. Після похорону за старанням дітей покійного відбувся поминальний обід в залі Канадського леґіону. Як на похоронну відправу так й на поминальний обід зійшлося велике число приятелів, сусідів й знайомих покійного Василя, щоби віддати йому останню прислугу та попращатися із ним, бо його всі любили та шанували за тиху й спокійну вдачу та щире серце. До похоронів співав дяк із церкви Пресв. Евхаристії, А. Хомляк.

На фонд „Українських Вістей", що їх покійний Василь передплачував, сини зложили 20 дол.

Синам покійного Василя Карача дякуємо за жертву на „УВісті" а покійному їх дорогому батькови нехай дасть Господь щастя в небі і вічну пам'ять.

Приятель

Огетон, Алберта

ХРИЩЕННЯ Анни Марії Кері БРИДЖЕР

Дуже радісна, святочна подія відбулася в неділю, 8 січня ц.р. в родині й домі п-ва Олекси-Рудольфа і Єлисавети з р. Деренюк Маковецьких у Огетон, Алта. В той день, коли місцевий о. парох відвідував родину п-ва Маковецьких і благословив їх дім свяченою йорданською водою, їх внучка Анна-Марія-Кері приняла св. Тайну Хрищення й Миропомазання.

Маленька Анна є дочкою Дженис-Керен з р. Маковецька, замужна за Рассел-Воррен Бриджер, що охристився в українському обряді й вінчався в українській католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці у Кемровз з участю хору церкви Успення П.Б. з Едмонтон-Беверлі під проводом п. Смука.

Замітне, що Анна була першою дитиною народженою в Кемровз в р. 1973 (дня 2 січня).

Разом з Анною приняв св. Тайну Миропомазання внук п-ва Маковецьких Стейсі-Джоел Маковецький, син п-ва Олександра і Лини з р. Альойзіо Маковецький з Едмонтону які вінчалися в укр. катол. церкві і їх всі діти є в тій-же Церкві Мирономазані.

Обряду хрищення і миропомазання довершив місцевий парох о. М. Мартиників, при дуже гарно прибранім вівтарику — місці спільних молитов родини — в присутности всієї родини Маковецьких і приятелів: п-і Йосифи Бариской і її сина Панкратія.

Щаслива і немноголітна бабуня гостила всіх щиро добірним і смачним обідом.

На заохоту п-і Бариской присутні зложили на „Українські Вісті" сім дол., що би своєю радістю поділитися з численною дальшою родиною і приятелями.

Присутній (о. М.М.)

Дякуємо за жертву на „УВісті" і разом з родиною, о. парохом і гостями молимо Бога, щоб дав Анні Марії Кері Бриджер прожити в щастю і здоровлі Много літ.

Вилна, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ МЕРДУХА

В четвер, 4-го грудня 1972 р., заснув вічним сном у своїй хаті у Вилні, бл. п. Василь Мердух, проживши 77 років і 8 місяців. Він родився 4-го березня 1895 р. в Західній Україні, на Підкарпатті в селі Рівня, калуського повіту, де жили його батьки. В часі першої світової війни був покликаний до військової служби в австрійській армії. По закінченні війни, вернувши до рідного села, оженився та працював ковалем, щоб удержати свою рідню. Він був батьком 3-ох дітей: сина Стефана та двох дочок: — Марії, замужньої тепер Озар, та Ольги зам. Музичин, що живуть в Україні.

бл. п. Василь Мердух

1928 р., в місяці червні, він приїхав до Канади. По короткій зупинці у Квебеку, він приїхав до Едмонтону до місцевости Чіпман, де вже скорше поселився на фармі, ще перед першою війною Михайло Сорочак, що походив із сусідного села Перегінська. У нього покійний працював на фармі до зими.

Ще того самого року в зимі, виїхав до Британської Колюмбії, де працював у тартаку, на фармі та в копальнях вугілля до 1931 р. літом того ж року переїхав до Алберти та поселився у Вилні, де працював знову якийсь час ковалем. Придбавши дещо гроша, він купив 300 акрів землі на північ від Вилна, де й фармував до 1966 р. Того року він продав фарми й замешкав у Вилні, де й помер 14-го грудня 1972 року.

Бл. п. Василь дожив глибокої старости, хоча його життя то безперервна, невтомна праця. Він тужив за своєю родиною, за своїми дітьми, що остали сиротами по смерті своєї матері, яка померла 1938 р. Останніми часами, через 3 роки бл. п. Василь робив старання, щоб бодай у відвідини приїхав до Канади його найстарший син Стефан, але всі його старання були безуспішні. Не могла ні одна дитина побачити лиця свойого старого й хворого батька та принести його перед-смертне благословення іншим дітям та внукам. Бл. п. Василь був людиною праці, з любов'ю і великим досвідом та знанням обробляв землю, яка приносила йому гарні плоди.

Годиться згадати, що він у своїй благородності спонзорував приїзд до Канади з Німеччини тром родинам: В. Мельникам, Ф. Петрашам та П. Кравчукам, що стали наче прибраними його дітьми. Із вдячности вони часто його відвідували на його фармах та у шпиталі в часі його хвороби.

Похоронні відправи відслужив парох о. К. Станґрет у Вилні. В неділю, 16-го грудня вечером о. Станґрет відправив парастас, а в понеділок рано відслужив Службу Божу та похорон. Двічі промовляв о. парох до численно зібраних учасників похорону, підкреслюючи благородні прикмети душі бл. п. Василя. На шпитальному ліжку у Загальному шпиталі в Едмонтоні приняв покійний св. Тайн з рук о. М. Дядя. За цю ласку він сердечно дякував Богові. Тіло бл. п. Василя зложено на цвинтарі у Вилні. По нашому звичаю, в неділю вечером, принято учасників відправи перекускою, а в понеділок по похороні обідом. Бл. п. Василь призначив 20.00 дол. на фонд „УВ".

Спасибі Вч. о. парохові К. Станґретові за похоронні відправи, за його прощальні слова, спасибі всім учасникам похорону та родинам П. Кравчукам, Т. Петрашам та В. Мельникам, що занялися похороном бл. п. Василя. Хай же й спочивають його тлінні останки в канадській гостинній землі на цвинтарі у Вилні. Вічна йому пам'ять.

В. М.

МОЯ ЗУСТРІЧ З УПА (6)

Е. Н. Ц. ван ГОТЕГЕМ, ГЕНЕРАЛ-ЛЯЙТЕНАНТ

Тієї ж ночі двома саньми ми добилися до іншого села. Протягом двох днів не трапилося нічого надзвичайного. Вдень ми спали, а ночами просувалися далі.

Третій день приніс несподіванку: прибуття двох наших товаришів — Ганса Бентінка та Лейна Краненбурга, які вискочили з потягу того самого дня, що й ми.

Наступного дня наша група збільшилася до десяти осіб, яке число з того часу залишилося незмінним. Це останнє доповнення складалося з двох кадетів летунських збройних сил Сіпа ван дер Пола й Йовпа Сінгора. Їхня втеча була дуже відмінною від нашої. Звіт Сіпа поданий нижче:

«Під кінець 1943 року я і кілька моїх товаришів з-поміж полонених копали заподадливо тунель для втечі. Тому що ми були кадетами, нас приміщено в окремому таборі. Праця над тунелем доходила вже до огорожі, коли нас повідомлено, що табір буде залишений і нас перевезуть в інше місце. Хоч і посилили ми докраю темп праці над копанням тунелю, ми не встигли закінчити цього діла і тому вирішили, що семеро з-поміж нас влізуть у незакінчений тунель і перечекають там до відходу таборової охорони. Проте, у наслідок відлиги наш тунель залляла частинно вода і здійснення цього пляну стало надто ризиковане. Тоді ми знайшли іншу схованку, під сценою в одній з прибудов таборового будинку. Під сценою, яка знаходилася на другому поверсі прибудови, понад стелею партеру, два наші товариші сконструювали штучну стіну з вживаного для затемнення вікон паперу на відстані якого метра від задньої стіни будинку. Сцена була приблизно вісім метрів завглибшки і збудована досить високо над підлогою, так що можна було під неї залізти. Вночі ми зробили всю підготову для довшого перебування в цій криївці і до остаточної втечі.

«Ми сподівалися, що кінцева перевірка полонених для їх транспорту відбудеться на подвір'ї нашого табору. У ранні години наші помічники з-поміж полонених віднесли наш багаж і пляшки з водою до сцени. Біля 6 год. 30 хв., як німці увійшли до табору, один з вартових проголосив тривогу, ми кинулися до сцени і миттю повлазили під неї через отвір для суфлера. Втаємничені в плян нашої втечі товариші встигли тільки подати нам наші клуки і позникати, заки німці увійшли до театральної залі. Перший з німців був настільки чемний, що закрив суфлерську будку, не заглядаючи до неї. Німці були дуже здивовані, звідки взялися пляшки з водою на сцені і який ідіот їх туди поприносив.

«Після того перевірка полонених відбувалася саме понад нами і тривала до кінця дня. Користаючи з гамору і вдаваних сварок тих, що були в змові з нами і витупцьовували понад нашими головами, нам пощастило проповзти поза імітовану стіну. Там семеро з нас поклалися двома рядами, стиснуті, наче сардинки в коробці: кадети повітряних збройних сил ван дер Пол, Сінгор і Фергаке (†), пілот морської фльоти Попеліер (†), кадети Сейдліц Курцбах (†) і Ліхтенмут (†), який уже в 1940 році попав у полон. Емст (†), резервовий старшина артилерії, який мав намір стати професійним вояком (усі позначені хрестиками — померли).

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

ГАЛИЦЬКІ МОСКВОФІЛИ

Дехто дивується нераз тепер, що наші люде належать до різних партій, бавіть є деякі, що служать чужій державі — СССР, який не є добрий ні для нас українців в Україні, ані не є надзвичайним приятелем Канади. З Канадою СССР живе в згоді, бо того вимагає державний інтерес, тобто СССР має з того різні користи. Але годі сказати, щоб СССР був приятелем Канади, як час від часу в совєтських газетах Канаду очорнюють і то таки здорово. А Канадські газети знову пишуть різні речі, деколи навіть немилі, про СССР. Але мені не йдеться про „велику" оплітику. Я хочу лише сказати, що й тут в Канаді тепер, де ми вже повинні бути національно свідомі, між нами ще є люде, які служать „чужим божкам". Тимбільше були такі люде колись в старому краю, коли ми самі ще не дуже були свідомі й називали себе русинами, бо до українців ми ще були не дійшли.

В тому часі ми були під Австрією, а властиво над нами панували поляки, які обсіли були всі австрійські уряди й докучали нам на кожному кроці. Частина нашої інтеліґенції та духовенства, а за ними й чимало наших селян належало до т.зв. москвофілів, або, як ми їх називали „кацапів", які сподівалися, що від австрійського, згл. польського ярма нас визволить могучий російський цар. Так бодай я розумів, звідки я нас взялися москвофіли. Я був тоді ще малим хлопцем і багато з тої політики не розумів, але я вже розумів, що одні з наших людей хотіли російського царя, а другі хотіли, щоб була й далі Австрія, лише щоб нам дали троха більше прав.

В селі Біла, як мабуть і в сусідних селах, були теж кацапи. З їх рядів був навіть тамошний війт Марчук й то був дуже твердий кацап. Проти нього та проти його приклонників виступала наша молодь, що гуртувалися в товаристві „Січ", хоч наша молодь ще не була вповні національно свідома й не називала себе ще українцями, лише русинами, але вона виступала проти москвофілів і поборювала їх на кожному кроці. Чув я відтак, що в часі першої війни до села прийшли мадяри й хотіли Марчака та ще декого з наших селян повісити. Бо мадяри не розуміли добре мови й, коли запиталися Марчака, чи він „рус", маючи на думці, чи він є росіян, то він відповів, що він „рус", думаючи, що його питаються, чи він русин. За то слово „рус", оповідали мені відтак, у часі першої світової війни повисло на гиляках багато наших невинних людей, а тисячі їх мандрували до австрійського концентраційного табору в Талергофі, де теж їх багато померло.

Нашого кацапа Марчака та інших кацапів врятував командант австрійської військової частини уланів, що стояли в Чорткові. То був українець, якого повідомили, що мадяри збираються вішати наших селян. Він приїхав до села на чолі відділу уланів, викинув з села мадярських гонведів, а відтак зголосив до військової ко-

(закінчення на стор. 7.)

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

На дорогу у вічність

бл. п. Павлина з Тибурських Муринка

З далекого подільського села Воля, Трембовлянського району в Україні прийшла в Едмонтон до родини П-ва Н. і Д. Муринків сумна новина, що не стало в живих їхньої дорогої мами, бабуні та прабабуні. На 95 році свого побожного і трудолюбивого життя напередодні Йордану, на Щедрий Вечір, 18 січня ц.р. вона переставилась у вічність. Глибока старість, якою наділив Господь покійну, була окремою. Можемо сказати була вона сповненням обітниці Божої, даної нам людям у четвертій Божій заповіді.

Згадуючи покійну, складаємо найщиріші співчування опечаленій Родині Н. і Д. Муринків та їхнім дітям і внукам. Щирі молитви до Всевишнього за упокій бл. п. Павлини хай стелять покійній дорогу у вічну щасливість неба.

о. Володимир Тарнавський, син українського Поділля

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.
Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987
Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

КУПІТЬ СОБІ КВИТОК НА
$250,000.00
CANADIAN DERBY SWEEPSTAKES
ТЕПЕР!

Цьогорічний виграш канадського „свіпстейка" Дербі є дуже великий! (І такий самий буде того, що його виграє!) Направду, один із тих, що куплять квиток, виграє $100,000.00 в холодній, твердій готівці. Кромі того до виграння є теж багато дальших великих виграшів, включно з $80,000 в чотирьох вчасніших льосуваннях.

При цьому варто згадати, що квитки на льотерію можна набути в різних албертських суспільних, церковних та харитативних організаціях, які в заміну роблять багато прислуг нашій провінції. Зверніться за квитками до одної з них, або виповніть і вишліть понижчий купон

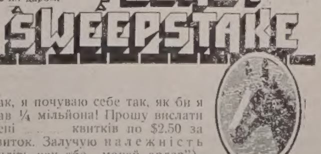

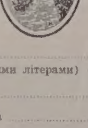

Так, я почуваю себе так, як би я мав ¼ мільйона! Прошу вислати мені .... квитків по $2.50 за квиток. Залучую належність (шліть чек або „моней ордер").

Ім'я ....
(напишіть англійськими друкованими літерами)

Адреса ....

Місцевість .... Зона ....

Провінція .... Телефон ....

З купоном вишліть належність.

Пишіть до:

1973 CANADIAN DERBY SWEEPSTAKES
P.O. BOX 1480, Edmonton, Alberta, Canada
UK-1

Головний престіл у церкві оо. францісканів св. Катерини

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„В ЯСЛАХ ПОЛОЖИЛА ГОСПОДНЬОГО СИНА"...

Наші прочане, що зайшли до Вертепу, з цікавістю оглядали невеличку каплицю із трьома престолами, образи на стінах, що виложені дорогим мармуром та частинно накриті азбестовими занавісами. Кожному з нас приходили на думку слова наших чудових коляд, в яких оспівується Вертеп, ясла та події Різдвяної ночі. В Вертепі всі події Різдвяної ночі набирали особливого чару.

Перед очима наших прочан виринала й Пресвята Родина з Божим Дитятком, з пастирями, що прийшли привітати Новонародженого та звірята, які огрівали Боже Дитятко в холодній печері-Вертепі й ангельські хори, що голосили світові велику радість; „Слава на небесах Богові, а на землі мир людям доброї волі" і вкінці три царі, що прибули згодом із далеких сторін, щоб віддати поклін „новонародженому Цареві, всього світу Господеві" й принесли йому дари: „злато-щиро, ливан, миро", як співається у нашій коляді. Певно, що неодному із прочан Вертеп нагадав й давні Різдвяні Свята в рідній хаті, в родинному крузі в далекій Україні. Всі прочане були якісь скупчені, задумані, молилися, оглядали всі престоли в Вертепі, неначе б хотіли собі закарбувати на завжди це миле й приємне місце, що зв'язане з найкращими споминами з їхніх дитячих років — із споминами Христового Різдва. Наші фотографи робили світлини з усіх престолів, з окремих образів та цілого Вертепу, щоб могти відтак показати своїм рідним та знайомим, як сьогодні виглядає те місце, де прийшло на світ Боже Дитятко.

ВХІД ДО ВЕРТЕПУ З ЦЕРКВИ СВ. КАТЕРИНИ.

Я та трьох інших священиків залишили прочан у Вертепі й пішли на снідання до гостинниці оо. францісканів, бо відтак ми мали оглядати ще інші пам'яткові місця в Вифлеємі.

Поруч Вертепу є ще кілька інших каплиць, які одначе є замкнені й їх відкривають лиш вечером, як відбувається щоденна процесія оо. францісканів із церкви св. Катерини до Вертепу. Перед дверима, що ведуть з Вертепу до каплиць, є невеликий збірничок води. Про цей збірничок є легенда, що туди впала зоря, яка вела трьох царів до Вифлеєму. Звізда там є ще й тепер, каже легенда, але її можуть побачити ті, що є „чистого серця". Ця легенда дуже давна, бо сягає ще 10-го сторіччя. Інша легенда каже, що з того збірника Божа Мати брала воду, як жили із Божим Дитятком та св. Йосифом у Вертепі, в часі після Христового Різдва.

Підземні каплиці поруч Вертепу побудували оо. францiскане в 1470 р., як будували вхід та сходи із церкви св. Катерини до Вертепу.

Перша каплиця за Вертепом присвячена св. Йосифові. На тому місці — каже легенда — св. Йосиф мав мати видіння ангела який казав йому: „Устань, візьми дитятко і його матір, і втікай в Єгипет, і перебудь там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме дитя, щоб його вбити." (Мт. 2,13). Престіл у каплиці збудовано 1621 р., а образ, що на ньому намальоване явління ангела св. Йосифові, намалював німецький маляр Бутте в 1838 р.

Друга каплиця присвячена дітям, що повбивали Іродові вояки. Під престолом є вхід до невеликої печери, довгої на 18 стіп. Вхід закритий залізною кратою. В тій печері мали бути поховані вбиті Іродом діти. Цю печеру відкривають лише в свято дітей, убитих Іродом у Вифлеємі. За ними є ще невеличкі каплиці св. Евсевія з Кремони, а далі гріб св. Єроніма (його мощі є тепер в Римі в церкві Марія Маджоре). Напроти є гріб св. Павлі.

Ми не мали часу заходити до тих підземних каплиць, зрештою вони є пам'яткою по різних святих особах, чи пам'ятних подіях, що основані переважно на легендах.

Зате ми перейшли другими сходами з Вертепу до грецької православної церкви Христового Різдва. Первісну величаву церкву Христового Різдва збудувала мати византійського цісаря Константина св. Олена в 326 р. Її син Константин перевершив свою матір в величности, бо дав багато прикрас до церкви, що зробило церкву ще більше величавою. Церква Христового Різдва, як і більшість церков у Святій Землі, була кілька разів знищена й відбудована. Дуже гарно відбудували церкву хрестоносці в 12-ому сторіччі, які мали до Вифлеєму окремий сантимент. Одначе й та церков була відтак знищена, зокрема великим землетрусом в 1834 р. Її відбудовано досить недоладно 1842 р. В 1869 р. вибухла пожежа в Вертепі й частинно його знищила. І церква й Вертеп були в загрозливому стані тому англійська адміністрація Палестини в 1933 р. перевела докладне обслідування основ церкви й доручила її направити. В тому часі поставлено в Вертепі занавіси з азбесту, щоб запобігти черговій пожежі.

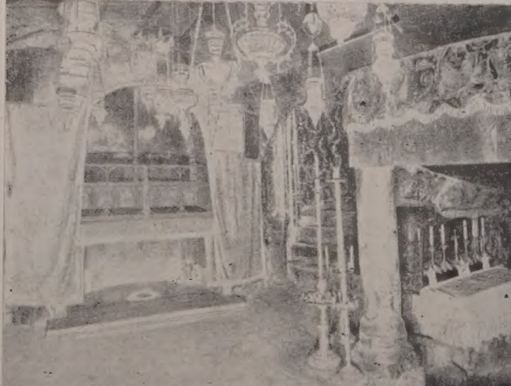

У ВЕРТЕПІ: ЛІВОРУЧ ПРЕСТІЛ ХРИСТОВОГО РІЗДВА, ПРАВОРУЧ ПРЕСТІЛ ЯСЕЛ

Церква Христового Різдва то прямокутник, величиною 56 ярдів на 47 ярдів, а святилище широке на 36 ярдів. Ціла церква поділена двома рядами гарних мармурових колон на три частини. Дальше, що впадає в очі прочанам, то гарний іконостас з великими іконами, покритими сріблом та золотом, перед якими горить багато лямпад.

Вранці, як ми ввійшли до церкви Христового Різдва, церква була порожна. Лише старенький чернець порядкував малі свічечки, які прочане купують, щоб засвітити й поставити перед намісними образами іконостасу. Чернець, як побачив нашу групу, усміхнувся й прийшов до нас привітатися. Запитався, чи ми служили Службу Божу в Вертепі. Я відповів, що в каплиці св. Єроніма. Він усміхнувся й сказав, що ми певно уніяти. Я відповів, що так. Наші прочане почали купувати в черця свічечки й ставити їх на окремих стояках з піском (щоб не вибухла пожежа) перед намісними іконами іконостасу.

НУТРО ГРЕЦЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ 1972 Р.

о. П. КРИВОРУЧКА

ВІДВІДИНИ РІДНИХ

В нас перед хатою ростуть гарні, молоді оріхи. Я запропонував, щоб ми вийшли на двір, посідали на лавках та кріслах, які винесено з хати, та подихали троха свіжим воздухом. Для немічної сестри винесли невелике ліжечко, щоб і вона прислухувалася та брала участь у нашій розмові. Нам принесли відро доброї зимної води з нашої криниці, подали нам склянки, ми понапивалися води й завели довгу-предовгу розмову. Ми перейшли цілу історію нашого села, що ми її знали, перейшли всі родоводи родин, щі живуть у нашому селі, згадуючи ще й дідів та прадідів, що їх ми могли пригадати. Згадали й будинки-хати, стайні та стодоли, які стояли колись, як їх відтак відбудовувано, які будинки мають ще поодинокі родини ітд.

Колись у нашому містечку було чимало жидів, але всі вони зникли в часі війни. Так само зникли мазурські оселі, що були перед війною поблизу нашого містечка. З нашого містечка виїхало теж багато молодих хлопців та дівчат на працю в інші области. Розказували мені теж, як відходить праця в колгоспі. Оповідали мені, що в колгоспі праця розподілена на кадри. Кожному приділяють таку працю, до якої він має талан. Кожної весни починають сіяти яре збіжжя, а відтак приходить обсапування кокорудзи, тютюну, картопель та городовини. Одні колгоспники працюють на полі, інші коло корів, ще інші провадять трактори та вантажні автомобілі. Як настає час сінокосів та жнив, то праця йде повним ходом. Минулого літа було багато дощів й через те жнива йшли дуже пиняво. Жито та пшениця виросли дуже буйні й через те не можна було косити комбайнами, то треба було все жати серпами. На зжате збіжжя падали дощі, воно загрівалося й гнило, а у висліді багато збіжжя знищилося. Якраз тепер, в часі моїх відвідин, обломлювали листя з тютюну, насилювали на нитки й вішали попід стріхи, щоб сох. Всю роботу виконується групами-ланками. Найбільше клопоту є з цукровими буряками, бо їх треба сапати, полоти, а в осені збирати з поля, чистити вантажити на автомобілі й везти до цукроварні у Борщеві.

В школах вчителюють наші вчителі. Всі навчаються обов'язково української мови, але навчаються теж російської, французької та англійської мови. Хто зі студентів більш талановитий, іде до технічної школи, або й до університету. Кожний хлопець мусить відслужити два роки в війську. Після закінчення військової служби, багато хлопців виїздять в Казахстан та Сибір на цілинні землі. Багато з хлопців, після військової служби одружуються виїздять із дружинами на цілинні землі. Через те по селах не видно багато молодих хлопців. На цілинних землях вони засновують нові оселі й там залишаються на постійне. Очевидно, що вони вже пропадають й для своїх рідних сіл, а мабуть і для нашого народу. Сказали мені: „на те нічого не порадимо"...

Оповідали мені теж, що церква в селі відкрита й в селі є священик. Дві неділі в місяці служить у нас, а в дві другі служить у Залісці й Пилипчу. Одначе ми щасливі, що можемо слухати щонеділі Службу Божу з Ватикану, на якій голосить дуже гарні проповіді о. М. Марусин, теперішний Апостольський Візитатор. Оттакі справи ми обговорювали й не счулися, як зробилося досить пізно пополудні. Нас просять до хати. То вже буде разом обід і вечеря. Після молитви, ми всі засіли до великого стола, заставленого багатьома стравами.

Видно, що наші молоді жінки навчилися вже варити інші страви, як варили колись. Варять тепер багато більше страв і варять смачно. За вечерею йде далі розмова. Розпитують мене про Канаду, як тут люде живуть, що подають їсти в ресторанах. То я їм оповів, які ми тут маємо ресторани, який великий вибір добірних та смачних страв, які напитки та які ціни за харчі. Вони всі слухали, а я дуже докладно й подрібно все розповідав, бо таки в нас у Канаді те все троха інакше виглядає, як в Україні. А вже як росказав їм, як гостять та як приймають гостей наші українські фармери в Канаді, чого вони не наставляють на столи в часі гостини, то всі слухали, щоб не пропустити ніодного слова. Як я скінчив, то один із приявних сказав: „Тепер я розумію, чому всі канадці, що приїздять сюди, такі рум'яні й так добре виглядають. Певно, як там так харчуються, то мусять добре виглядати"...

Ми закінчили вечерю, помолилися й пішли знову на двір, посідали й далі говорили про життя українців у Канаді та в цілому вільному світі. А розказувати є що, бо ж наші українці живуть тепер по всіх континентах. Тай для моїх слухачів то було цікаве, бо вони там про те все мало що, або й нічого не знають. Розмова затягнулася довго в ніч. До нас прилучилося ще кількоро сусідів, що прийшли привітатися тай послухати мого оповідання про українців у світі.

Я мав повертатися на ніч до готелю Інтуриста, але мій автомобіль не приїхав і я, на радість моєї родини, залишився ночувати в своїй рідній хаті. Одначе мій сон був короткий, бо я оповідав про Канаду та про інші країни майже до півночі. Спалося мені в рідній хаті дуже добре й приємно, як колись за давних часів. Навіть не затямив, що мені приснилось у ночі. Хоч на сни не було багато часу, бо вже раненько треба було вставати й пускатися в дорогу до Черновець.

Мої Канадські шляхи

(Закінчення з стор. 6)

манди в Чорткові, що мадяри вішають невинних людей. Команда видала відтак наказ усім військовим частинам, що ніякі військовики не мають права вішати людей по селах. Так наші кацапи врятувалися від певної смерти. Але всюди так не було. По інших галицьких селах згинуло багато людей на шибеницях з рук мадярів, бо не було кому за них заступитися так, як то було в Білій.

В нашому селі Калинівщині явних кацапів не було. Може був хтось, хто троха за кацапами тягнув, але явно ніхто не виступав як кацап. Не було їх теж у сусідних селах Білобожниці та Рідодубах. Ми називали себе всі русинами, але ніхто з нас не збирався вислугуватися Росії. Зате дуже сильно стояли кацапи в Джурині. До них належав навіть мій швагер С. Маланюк, який мав у своїй хаті читальню ім. Качковського. Як я малим хлопцем приїздив із мамою до сестри та до шваґра Маланюка, то в його хаті ми заставали нераз членів читальні Качковського, що відбували там свої сходини.

А одної неділі приїхав був до Джурина кол. посол до австрійського парляменту А. Горбачевський, який тоді вів адвокатську канцелярію в Чорткові й кандидував на посла. Ми поїхали з мамою до Джурина, бо то було недалеко, всього австрійська миля. Мама їхала, щоб відвідати свою дочку, а мою сестру, ну й бути на вічу, а я їхав, сам навіть не знаю, чого. Мабуть, щоб не сидіти вдома, але троха перетрястися. Віче було на подвір'ї священика. На віче приїхало дуже багато людей з цілої околиці. Приїхали навіть австрійські жандарми з дооколичних сіл, бо аранжери віча сподівалися, що може кацапи захочуть розбити віче й зроблять якийсь заколот. Але кацапи зовсім не показалися. Певно боялися, бо ті всі, що прибули на віче, були свідомі русини (сьогодні треба би сказати: свідомі українці), які були би кацапів таки добре навчили розуму.

Віче відбулося дуже гарно. Горбачевський мусів бути добрим бесідником, бо зібраний народ слухав його дуже уважно й плескав часто в долоні. Після віча всі роз'їхалися вдоволені до своїх домів. Я тоді перший раз побачив на власні очі, що не всі наші люде є одної думки. Що є частина людей, яка думає інакше й яка навіть хотіла би служити чужому цареві, бо їй щось там не подобалося в тій державі, в якій вона жила. Певно, що всі наші тодішні русини нарікали на австрійську владу, чи радше на носіїв тої влади, що ними були місцеві шовіністично настроєні поляки. І всі свідомі русини твердо й завзято обстоювали своїх прав. Але нікому не прийшло в думку з тої причини зраджувати свою державу й вибиратися служити росіянам, як то хотіли, а відтак й робили наші кацапи . . .

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК В УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ
За спеціяльні рублеві цертифікати ваші рідні можуть купити все, що лише захочуть за маленьку частину нормальної ціни. То так, якщо б ви йшли до крамниці із $100.00 й купили за те товару за $200.00 або $300.00, або й за більше. Спеціяльні рублеві цертифікати можна теж виміняти за готівку в звичайних рублях по найвищій ціні.
ВПОВНІ ГАРАНТОВАНІ
НАЙСКОРША ПОСЛУГА
Достава в прибл. 3-ох тижнях.
Ціна за один спеціяльний рубель є $2.35.
ЦЕ Є ПОВНА ОПЛАТА.
АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ОПЛАТ
Ви можете післати кожну суму.
ПИШІТЬ ЗА НАШИМ ДАРОВИМ ІЛЮСТРОВАНИМ КАТАЛОГОМ
Замовляйте тепер
Замовляйте лиш через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
NEW YORK, N.Y. 10010
Тел.: 982-1530
ДУЖЕ ВАЖНЕ
АВТОМОБІЛІ
Лише через короткий час
ДУЖЕ СКОРА ДОСТАВА
ЖІГУЛІ ВАЗ 2101 AM $3,214.00
МОСКВИЧ 412 IE (ЕКСПОРТОВИЙ МОДЕЛЬ) $3,298.00
МОСКВИЧ 408 IE AM $3,033.00
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 968 AM $2,026.00
ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ АВТОМОБІЛІВ.
АПАРТМЕНТИ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ
ЖАДАЙТЕ НАШИХ СПЕЦІЯЛЬНИХ БЮЛЕТЕНІВ
МИ МАЄМО 23 РОКИ ДОСВІДУ В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ Й МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧІ ЗАВДОВОЛЕНИХ КУСТОМЕРІВ

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

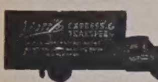

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

На коляду прислали до „УВістей"

По $8.00: І. Урбан ,Едмонтон.

По $5.00: о. Ю. Ковальський, Едмонтон, А. Хомляк, Едмонтон, п-і А. Борух, Саскатун, Саск., Т. Кунцяк, Едмонтон.

По $4.00: М. Грушецький, Едмонтон, В. Кунда, Едмонтон, п-і Е. Воєвода, Едмонтон, п-і Ю. Сороковська, Саскатун, Саск., Н. Новицький, Едмонтон, М. Кругляк, Едмонтон, М. Пахолко, Торебі, Алта., П. Касіян, Едмонтон, М. Трач. Едмонтон.

По $3.00: С. Гедз, Едмонтон, п-і К. Сироїшка, Ню Вестмінстер, Б.К., М. Мулявка, Едмонтон, Н. Миськів, Едмонтон.

По $2.00: П. Бідулка, Вонда, Саск., В. Ружицький, Делбурн, Алта., п-і С. Павлюк, Паркервю, Саск., п-і С. Здрилюк, Ватерфорд, Онт., Ф. Куземко, Дедвуд, Алта., М. Олексійчук, Едмонтон, Л. Гошій, Едмонтон, Д. Дорош, Едмонтон, Д. Сичило, Ст. Кетеринс, Онт., П. Матвійчина, Вінніпег, Ман., І. Бойко, Едмонтон, І. Москалик, Едмонтон, А. Рибачок, Едмонтон, п-і В. Пшик, Іnісфрі, Алта., М. С. Тарасюк, Ростерн, Саск., Г. Козовий, Голден, Алта., п-і Г. Пшик, Годсон Бей, Саск., М. Порило, Едмонтон, І. Винницька, Едмонтон, М. Сетник, Принц Руперт, Б.К.

По $1.50: В. Климко, Ричмонд, Б.К.

По $1.00: П. Банера, Монреал, Кве., П. Гарах, Гефорд, Саск., М. Шмірук, Ройкрофт, Алта., п-і Дж. Колодніцька, Рочфорт Бридж, Алта., А. Бенюк, Евансбург, Алта., В. Валко, Бурнеби, Б.К., В. Г. Пристай, Прісвил, Саск., С. Ганас, Боннвил, Алта., Г. Галіна, Едмонтон, п-і Е. Умриш, Кемровз, Алта., п-і А. Обуховська, Едмонтон, А. Зазуляк, Едмонтон, п-і Ю. Салдан, Едмонтон, А. Владика, Едмонтон, п-і Р. Шеленко, Едмонтон, п-і Д. Яцій, Мирнам, Алта., М. Білан, Едмонтон, В. Котурбаш, Рама, Саск., В. Ваврик, Вакав, Саск., В. Лозинський, Ебирдін, Саск.

По 50 центів: І. Боброцький, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816А - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як частина і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Що заборонене в СССР

Англійський перекладач в СССР М. Скаммелі видав список подій та справ, про які совєтській пресі не вільно нічого писати. За тим слідкує спеціяльна цензурна установа „Главліт", в якій працює 70,000 урядників. В списку вичислені м.ін. такі заборонені вістки: про природні нещастя, як землетрус, снігові лявіни ітп., що мали місце в СССР; залізничі та летунські катастрофи; заробітні платні державних та партійних службовців; якінебудь порівнання між заробітними платнями совєтських працівників та цінами товарів у крамницях; зростання життєвої стопи в не-комуністичних державах; вістки про недостачу харчів у СССР; імена членів поліції КГБ; світлини совєтських міст, роблені з повітря та означення площ совєтських міст; існування цензури в СССР та заглушування радіопередач з-за кордону; імена кол. совєтських політиків, як Риков, Молотов, Маленков ітд. То лише важніші „заборонені теми" для совєтських газет та радія.

—o—

Ірляндські квитки на виграш — обман

В поверх 100 країнах світу, включно з СССР, продаються, звичайно нелегально, квитки т.зв. „айриш свіпстейкс", з яких прибуток призначений на ірляндські шпиталі. Як тепер виявив ірляндський журналіст Джек МекЕнтові, насправді шпиталі дістають із 60 мільйонів, за яку то суму продають кожного року в чотирьох продажах „айриш свіпстейкс" всього 10%. Решта грошей іде на оплачування агентів, які нелегально перевозять квитки до різних країн, де їх не дозволено продавати, дальші великі суми 750,000 дол. річно забирають керівники шпитального тресту, який влаштовує згадану льотерію, на винайм приміщення йде 500,000 дол. річно та на винайм меблів до бюр — 100,000 дол. річно ітд. Прим. в 1971 р. із суми 60 мільйонів шпиталі дістали всього 7.5 мільйона.

Якщо додамо, що в продажу є багато фалшивих, підроблених квитків, то тоді будемо мати повну картину „добродійної ірляндської льотерії". Варто згадати, що найбільшим відборцем ірляндських квитків є Канада.

—o—

Джілляс хоче жити в Югославії

Кол. югославянський комуністичний діяч, а тепер критик комунізму, М. Джілляс заявив на пресовій конференції в Парижі, що не є ані комуністом, ані противником комунізму, а є лише критиком політичної системи, в якій мусить жити.

Коли його запиталися, чому він не виїде на постійне з Югославії, де провів за свої писання багато років у тюрмі, Джілляс відповів, що йому краще жити в Югославії в тюрмі, як в чужому краю на свободі, бо його доля є зв'язана з його країною, його народом та його приятелями.

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 542-8656

Хочуть продавати водку

В Канаді побували представники совєтської централі для продажу горілок, які прослідкували можливости продажу більшої кількости горілок у Канаді. Вони оглянули деякі фабрики канадських горілок та перевели розмови з керівниками фабрик, які одночасно імпортують совєтські горілки.

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Connie Jean Woolsey otherwise known as Connie Jean Kirkpatrick of 9716 - 148 St., Edmonton in the Province of Alberta, student at Grant McEwan College intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Connie Jean Kirkpatrick.

Connie Jean Woolsey
Signature of applicant — legal name in full.
Connie Jean Kirkpatrick
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

* * *

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Ruth Theresa Parker of Edmonton in the Province of Alberta, retired intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Ruth Theresa Shaw.

Ruth Theresa Parker
Signature of applicant — legal name in full.

Повертаються до давної системи

Комісар для Північно-Західних Територій С. Годсон заповів, що в Північно-Західних територіях уряд буде будувати в кожній місцевости малі школи, щоб діти могли жити увесь час біля батьків. Нова, існуюча система великих шкіл приневолює дітей жити по інтернатах, наслідком чого діти відчужуються від батьків.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Посилаю —— на передплату „Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: ....

Адреса: ....

(Подати в англійській мові)

RIGHT...from SAFEWAY

SAFEWAY

Check the advantages you get at Safeway:

Guaranteed Meats
Great Variety of Brands
Fresh Produce
Frozen Foods and
Bakery Foods

PERFECT EATING MEAT EVERY TIME

TOP GOVERNMENT GRADES Every steak, every roast, every cut of beef we offer is from a top government grade. All Safeway pork lamb and veal are also of top quality.

EXPERT CARE All Safeway meat is kept under refrigeration and protected in every way to keep it perfect for your table.

AGED FOR TENDERNESS Safeway beef receives scientifically controlled aging for just the right number of days to reach peak of tenderness and flavor.

CAREFULLY TRIMMED Our famous method of close-trimmed meat removes excess fat and bone. You get more meat to eat for your money and meat that cooks just right.

SPECIAL CUTS If you need meat cut a special way for your recipe, just ask one of our meat experts and he'll by happy to prepare it just as you want it.

MONEY BACK GUARANTEE If for any reason you are not completely satisfied with any purchase of Safeway meat just tell us and get your money back. Exceptional thing about our guarantee — there are no exceptions!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201